ב"ה

DON'T WAIT DON'T WAIT DON'T WAIT

NEW AGE

Society is part of the solution.

A project of

MERKOS L'INYONEI CHINUCH

SUITE|302

DON'T WAIT

MERKOS 302

Rabbi Moshe Kotlarsky
Vice Chairman, Merkos L'inyonei Chinuch
Chairman, The Rohr Jewish Learning Institute

Rabbi Mendy Kotlarsky
Executive Director, Merkos Suite 302

Rabbi Nochum Schapiro
Merkos 302 Central Services

MOSHIACH OFFICE

Rabbi Shlomie Naparstek
Mrs. Gitel Naparstek
Directors, Moshiach Office

Rabbi Mendel Chaiton
Beis Medrash L'shluchim

Hatomim Levi Teitlebaum
Hatomim Chaim Piekarski
Yeshiva Division

Pessi Naparstek
Marketing

The Vaad Hashluchim of the Moshiach Office

JLI

Rabbi Efraim Mintz
Executive Director

Rabbi Dubi Rabinowitz
Rivki Mockin
Coordinators

Rabbi Naftali Silberberg
Rabbi Lazer Gurkov
Project Concept Development

Motti Klein
Layout Design

SIE

Rabbi Shmuly Avtzon
Project Concept Development

Rabbi Y Eliezer Danzinger
Translating

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Editing

Yosef Yitzchok Turner
Layout

Produced by the Moshiach Office at Merkos 302

© Copyrighted 2022

BY THE ROHR JEWISH LEARNING INSTITUTE *and* SICHOS IN ENGLISH

The Sicha's Yiddish text is reprinted with permission
from Kehot Publication Society.

No part of the contents of this curriculum may be reproduced
or transmitted in any form or by any means without the
written permission of the copyright holder.

All rights reserved.

THIS LEARNING COURSE IS
DEDICATED IN HONOR OF
A DEAR FRIEND OF MERKOS 302

Asher Dovid
Ben Tziporah

ON THE OCCASION OF HIS BIRTHDAY.

MAY HE BE BLESSED WITH A
SHNAS BRACHA, *HATZLACHA*,
MAZAL, AND *GEZUNT*

New Age

SOCIETY IS PART OF THE **SOLUTION**

Learn the entire segment; gain background and context, explore the primary sichah, and take steps to implement the mind-shift in your daily life.

CONTENTS

THE BACKSTORY 5

A curated course that serves as background to the primary *sichah*, setting the stage to understand and appreciate what the Rebbe set out to revolutionize in the landmark talk he delivered each week.

THE SICHAH 45

Read it for yourself in the Rebbe's words—with guided translation and explanations.

ACTION TIME 72

It's time to implement everything we've learned. This section gives practical tips, suggestions, and real-life exercises and thought processes for daily life.

A REVOLUTION IN FRANCE

On *Parshas Vayeshev*, 5752, the Rebbe discussed the Alter Rebbe's view that the freedoms granted by the French revolution of 1789 would be harmful to *Yidden*. Though it would grant *Yidden* liberty and prosperity, it would result in a weakening of Torah and *mitzvos*. So completely did the Alter Rebbe seek to distance himself from France that he refused to live under French occupation during their 1812 invasion of Russia. As the French army approached Liadi, the Alter Rebbe departed rather than live under French rule. Over the years, the Rebbeim viewed France as inconducive to *yiras Shamayim* and invested little effort in *hafatzas hamaayanos* there.

Yet it is astounding to see how much has changed in the last century. Today, France, and especially Paris, is a center of Torah and *Yiddishkeit*, with many institutions of Torah and *tefilah* including *yeshivos* and Chabad Houses. *Sefarim* of Torah and *Chasidus* are published in France, and the country has become a center of *hafatzas hamaayanos*.

The Rebbe explained that this a symptom of Mashiach's imminent arrival. As we approach the era when the world will be revealed to be one with Hashem, more and more countries that formerly had few Jews, and fewer Jewish institutions, are emerging as centers of Torah and *Yiddishkeit*.

This curriculum presents the conceptual progression from a world that seems to be separate from Hashem to a world that is one with Hashem.

OVERVIEW OF SEGMENT TWO: NEW AGE

AN INTEGRATED APPROACH

The fusion of *maalah* and *matah*—the above and the below—G-dliness and worldliness, is a central principle of *Chasidus*. Last month we learned about this synthesis within the person—the fusion of *nefesh habehamis* and *nefesh Elokis*, body and soul. This month we will learn about it on a global level.

There is a school of Jewish thought that argues that holiness can only flourish when we are segregated from worldliness. This is clearly at odds with the approach of *Chasidus* which views *dirah betachtonim* as the principal goal of Torah and *mitzvos*, and of Creation itself. There are innumerable stories of the Rebbeim making holy use of seemingly mundane and perhaps even negative objects.

For example, the Rebbe called the largest Jewish children's organization in the world "Tzivos Hashem." He used the ranking system of an army—an institution dedicated to violence—to incentivize children to do *mitzvos*.

The Rebbe once instructed artist Michael Schwartz to create a true to life character for *Talks and Tales*, about which adventurous stories could be written in serials similar to the Dick Tracy comic strip.[1] Instead of shying away from anything that smacks of secularism, the Rebbe leveraged it as a tool to teach Torah and spread *Yiddishkeit*.

We don't need a greater illustration of this concept than the fact that the Rebbe's *farbrengen*s were featured on cable television. Similarly, the Rebbe made use of satellite digital communication to stream *Chanukah Live*: simultaneous Chanukah lightings around the world addressed by the Rebbe.

The Rebbe explained this on two levels.

---

[1] www.chabad.org/375089

A DIVINE INSTRUMENT

The first explanation is that Hashem created the world for His glory. This means that everything in this world is inherently designed to serve Hashem. It is true that we have free choice and can use certain things inappropriately. But that doesn't change their inherent nature and purpose as instruments of holiness. Just because serials were used to tell secular and perhaps also inappropriate stories, doesn't mean that they can't be put to good use.

Even as the Rebbe admonished Chasidim to eschew television and not allow them in their homes, he made Jewish use of them for those who owned them.

TOTAL CONVERGENCE

As deep as this explanation is, it barely scratches the surface. The true reason for the synthesis of worldliness and G-dliness is that they are inherently one. The world is not an instrument for G-dly use. The world and G-dliness are one. This is a profoundly *Mashiach'dike* idea that the Rebbe discussed at length throughout the years of his *nesi'us*.

On the surface, there can be no greater contradiction than the world and holiness. When you pass by an army base, for example, where soldiers are trained to kill, you don't associate it with holiness. But the essence of *avodas habirurim* is to refine and uplift the lowly world, including its lowest parts. How is this accomplished?

The Rebbe outlined a four-step program.

THE FOUR STEPS

1. The first is to go to war against the world. Eat only for holy purpose, conduct our business strictly according to Halachah, etc. This way, the food that we eat and the business that we conduct are conduits of holiness. The problem with this approach is that they are only holy because we impose our holiness on them.

Otherwise, the world would remain worldly and lowly. This is why *Chasidus* introduces the second stage.

2. The second stage is to purify the world peacefully through Torah study. When we learn in Torah about kosher and *treif*, they are revealed to be part of Torah. They are no longer worldly; they are G-dly. Our Torah study bathes them in an aura of holiness that weakens their worldliness and makes them holy.

The drawback is that they are only consistent with holiness because we uplift them from their lowly state. In their lowly state, there is still a gap between them and Hashem. This is why *Chasidus* introduces the third stage.

3. In the third stage, we learn *Chasidus* which discusses holy subjects such as the *neshamah* and Hashem. This reveals the inherent truth about the world—that everything is part of Hashem; that the world itself is drawn to G-dliness.[2] This occurred in the era of Shlomo Hamelech, when the nations were drawn to the Beis Hamikdash and the world's greatest scholars and dignitaries were drawn to Shlomo Hamelech.
4. Mashiach is the fourth stage. When Mashiach comes, the essential truth about the world will be revealed in every place and in everything. We will not need to leave our lowly state to perceive our G-dly truth. We will see with our physical eyes that the true identity of every created thing is *atzmus umehus*—the very essence of Hashem.

[2] When the Torah speaks of unkosher things, the Torah lowers itself to address these things as they are in their unkosher state. This means that they remain conscious on some level of their unkosherness. When the Torah speaks Heavenly truths about the lowly world, the lowly world comes to sees the truth about itself and self-identifies as G-dly.

LIVING WITH MASHIACH

This is the element of living with Mashiach that we will learn this week. To live with Mashiach means to perceive the world today as it will be perceived when Mashiach is here. To see the world as part of Hashem and to reveal Him in every aspect and feature of the world.

When we pass by an art gallery, for example, we consider how art might be used for *avodas Hashem* and *hafatzas hamaayanos*. Can we organize a Jewish art exhibition? Can we invite an artist to lecture on bringing still lifeless scenes to life? Might art be used as a *mashal* when we teach *Chasidus*?[3] We need to realize that if we can't find a proper application, the fault is in us, not the art gallery.

This is the true reason the Rebbe perceived every feature of the world as a tool to serve Hashem: not only because it was created for Hashem's glory, but also because it is itself part of Hashem. There is no gap whatsoever between the world and Hashem.

THE *SHLICHUS* ENTERPRISE

This convergence is illustrated and accomplished most profoundly by the Rebbe's *shlichus* enterprise.

For years, the Rebbe's *shluchim* moved permanently to places around the world and became part of the community. It was always understood that the purpose was for the *shaliach* to have a permanent influence on their community.

On *Parshas Vayeshev* 5752 the Rebbe revealed that there was a deep *Mashiach'dike* concept involved in living permanently in one's *makom hashlichus*. If *shluchim* would visit for a while, they might have a tremendous impact, but it would be from the outside. The

---

[3] The Rebbeim used the *mashal* of a king to explain Hashem's kingship despite the cruelty and antisemitism of the Czars. In fact, in July of 1918, when Czar Nicholas was executed by the Bolsheviks, the Chasid, Reb Chaim Moshe Alperowitz, lamented the loss of the best metaphor for Hashem's kingdom (*Teshurah Mesimchas Hanisuin Shel Menachem Mendel VeChanah Alperowitz*, p. 75). Nicholas was not worthy of the metaphor, yet if kingship exists in the world, it has relevance to Hashem.

place itself, its culture, and customs, would not acclimate to holiness. A Mashiach approach is to reveal that the unique characteristics of every location, its climate, culture, habits, and norms, are all features of *Elokus*. Each is a touchpoint for Torah and *mitzvos*—a platform for the dissemination of *Yiddishkeit*.

This can only be achieved by *shluchim* relocating permanently to every part of the world. The *shluchim* teach Torah through the local language, dialect, idioms, and culture. They utilize popular features of local custom for holiday and educational programing. Thus, the whole world is revealed to be one with Hashem.

No place is too distant, lowly, or unholy. Every place in the world can be a unique center of Torah, consistent with its unique mannerisms and culture, from which Torah can be taught to the entire world.

Thus, the *shlichus* enterprise is revealed by the Rebbe to be not only a means to bring *Yidden* to *Yiddishkei*t, but also a program to prepare the world for Mashiach.

TAKING LIBERTIES

This is why France has undergone such a transformation over the last century. The liberties that the Alter Rebbe foresaw to be dangerous to *Yiddishkeit* were only dangerous because we were mired in a *Galus* state.

As the era of Mashiach approached, the world's true nature began to emerge. Thus, today we are free to live as we choose, and it is not a threat to our *Yiddishkeit*. Instead of viewing our liberties as freedom *from* Torah and *mitzvos*, our liberties grant us the freedom to *choose* Torah and *mitzvos*.

Today, millions of Jews live in democracies around the world that grant their citizens freedom. More and more, people are choosing of their own volition to embrace Torah and *mitzvos*. This is the greatest indication that Mashiach is about to be revealed. Let's live with Mashiach today, and merit to see Mashiach revealed.

I. INTEGRATION

A. NO CONFLICT

When we look at the physical world, we don't perceive G-dliness. When we look at Hashem, we don't perceive worldliness. On the surface, the two seemed locked in perpetual conflict. Indeed, throughout the years, many Jewish sages felt that Torah and holiness can only flourish if we eschew and segregate ourselves from worldliness.

Chasidus, which sets *dirah betachtonim* as the defining purpose of Creation, disagrees. *Chasidus* argues that *maalah* and *matah*, the above and below, can indeed be integrated. Features of the physical world that are often used for secular or hedonistic purposes were actually designed to be used for holy purpose:

TEXT 1

Midrash, *Shemos Rabah* 35:1

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן לָקִישׁ לֹא הָיָה הָעוֹלָם רָאוּי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּזָּהָב, וְלָמָּה נִבְרָא בִּשְׁבִיל הַמִּשְׁכָּן וּבִשְׁבִיל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

Rabbi Shimon Ben Lakish said that the world was not worthy of using gold. Why was it created? To be used in the Mishkan and the Beis Hamikdash.

Many people were led to sin and overindulgence because they had too much gold.[4] Nevertheless, rather than denying us gold, Hashem granted it to us so that we can use it for holy purposes. This demonstrates that gold, like every other feature of the world, can be integrated with and used for holiness:

[4] In fact, Rashi says (Devarim 1:1) that the *chet ha'egel* occurred because our ancestors were blessed with an abundance of gold.

TEXT 2

The Rebbe, *Sefer Hasichos* 5748, p. 593

בנוגע להתפתחות והתגלות המכשירים כו׳ שנתגלו בדורות האחרונים. שאף שיש אפשריות להשתמש בהם לענינים היפך התורה וכן הוא בפועל על ידי כמה רחמנא לצלן, מכל מקום צריך להשתמש בהם לעניני קדושה, הפצת התורה והיהדות.

וכיוצא בזה. ובפרט אלה שמשתמשים בהם בעניני מסחר, שהרי בשביל זה נבראו כחות אלו שבטבע ונתגלו חכמות אלו כמדובר כמה פעמים.

With respect to the development and revelation of technological devices that were revealed in recent generations: though they can be used for purposes that are counter to the Torah, and some, G-d forfend, do in fact, use them this way, they must nevertheless be used for holy purposes—to spread Torah and Yiddishkeit*, etc.*

This pertains especially to those who use such devices for business purposes because this is the reason these natural capabilities were created and why these wisdoms were revealed, as I have explained on several occasions.[5]

From the very beginning of his *nesi'us*, the Rebbe utilized technology to teach *Chasidus*. The Rebbe's *farbrengen*s were carried live first on the radio, and later on cable television. Similarly, the Rebbe encouraged *Tanya* and other classes to be taught over the radio. The Rebbe converted vehicles into mitzvah tanks to carry the message of *Yiddishkeit* to the streets. The Rebbe utilized clowns, entertainment, and parades to encourage Jewish pride. The Rebbe wanted Jewish children's magazines to be published in styles made popular by the secular media.

[5] In this *sichah*, the Rebbe indicates *Likutei Sichos* 15, p. 42, and 26, p. 359 for further reading.

B. THE INSTRUMENT

Why indeed doesn't the Rebbe view worldliness as a threat to holiness?

After all, if I were running a business, I would stand to lose a lot of money if I chose to keep Shabbos. There are countless such examples that seem to indicate that the world stands in opposition to G-dliness.

The Rebbe's answer:

TEXT 3

The Rebbe, *Likutei Sichos* 1:1–2

בעת עס . . . דוכט זיך אז צוליב דער וועלטלעכער נאטירלעכער ארדענונג איז דאס אים שווער, אדער גאר אוממעגלעך - איז בשעת ער דערמאנט זיך אז . . . "קודשא בריך הוא אסתכל באורייתא וברא עלמא" - דער אויבערשטער האט ארייגעקוקט אין תורה (אין די עשרה מאמרות) און דערמיט באשאפן די וועלט, איז מצד דעם אפלייג אז די גאנצע עקזיסטענץ און "פאראן" פון וועלט איז נאר פון די עשרה מאמרות שבתורה, ווייסט ער במילא, אז די מציאות פון וועלט קען ניט זיין קיין שטער צו מצוות, ווארום אין דער זעלבער תורה שטייט דאך "אנכי ה' אלקיך" מיט אלע תרי"ג מצוות.

When it . . . appears to us that the natural worldly order renders [a certain mitzvah] difficult or impossible, we must remember that, "Hashem looked into the Torah and created the world"—He created the world through the Torah (the asarah maamaros*). When you take the perspective that the world's entire existence derives exclusively from the* asarah maamaros *in Torah, it follows that the world is intrinsically incapable of impeding our practice of* mitzvos. *The very same Torah [through which the world was created] proclaims, "I am G-d your G-d," and all the six hundred and thirteen* mitzvos.

I might think that keeping my store open on Shabbos would earn me more money, but that is simply not possible. The world can't conflict

with Torah. I might earn more money, but it won't be spent wisely or on healthy things.

The world itself adopts this perspective:

TEXT 4

The Rebbe, *Sefer Hasichos* 5748:2, p. 590

התורה מגלה אמיתית המציאות ותכלית של כל דבר . . . היינו שהשימוש בהדבר צריך להיות מתאים לאמיתת מציאותו וטבעו של הדבר שבעולם, כשמשתמשים בו על פי הוראת התורה. ובאם לא כן, חס ושלום, הרי זה לא רק היפך התורה והיפך רצון ה', אלא גם היפך המציאות והטבע של הדבר ההוא.

The Torah reveals everything's true identity and purpose. . . . This means that our use of a physical item must be consistent with its true identity and nature, meaning we must use it in accordance with the Torah's instructions. Any deviation is not only in conflict with the Torah and Hashem's will, but also in conflict with the item itself.

The sacred purpose of every object is not extraneous to its existence; rather it lies at its very core. For example, the internet is not evil; nor is it a neutral power that can be harnessed for good or bad. It is inherently predisposed toward holiness and designed to be a vehicle for holiness.

When someone uses the internet to embezzle funds or to waste time, it is akin to someone using a Monet or a Rembrandt as a cutting board for vegetables. The paintings are by no means neutral; the artists had a very specific purpose in mind when creating their masterpieces. When someone uses their free choice to misuse the masterpiece, it runs counter to the masterpiece's inherent nature and purpose. Similarly, when we use the internet, one of Hashem's creations, in a way that is incompatible with Torah, we run counter to the internet's inherent nature.

Why then do we so often experience aspects of the world as impediments to holiness and G-dliness?

TEXT 5

The Rebbe, *Sichos Kodesh* 5740:3, p. 626

טאָמער אַ איד גייט אַרויס אין וועלט און זעט ניט אין אַ זאַך וואָס דער אויבערשטער האָט באַשאַפן ווי מ'קען דאָס אויסנוצן לכבוד דעם אויבערשטן, איז דאָס ניט דערפאַר וואָס דער זאַך קען מען ניט נוצן לכבוד דעם אויבערשטן, וואָרום די משנה זאָגט בפירוש, "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו" (אבות ו יא).

נאָר דאָס איז דערפאַר וואָס "ריק הוא מכם" (דברים לב מז), אַז ס'איז "ריק" דערפאַר וואָס דאָס איז "מכם." וויבאַלד אַז ביי אים פעלט בעבודתו צו אויסנוצן דער זאַך לכבוד דעם אויבערשטן – דערפאַר זעט מען ניט ווי דער זאַך איז "לא בראו אלא לכבודו". דאס הייסט אז ער נוצט אויס אַ זאַך אין וועלט צוליב דברי רשות, אָדער צוליב דברים של מה בכך, און דברי בזיון, און ניט צוליב דעם כבוד פון דעם אויבערשטן.

וואָס דאָס איז על דרך ווי איינער נעמט אַ מתנה פון אבנים טובות ומרגליות וואָס דער מלך האָט אים געגעבן און נוצט דאָס אויס אויף אַן ענין וואָס איז ווערט אַ פרוטה של נחושת, דאס הייסט אויף אַן ענין של רשות אָדער אַן ענין של מה־בכך. וואָס דאָס איז די גרעסטע בזיון פאַר דעם מלך, אז מ'נוצט אויס אַ מתנה חשובה וואָס ער האָט אָפּגעגעבן פאַר אַ דבר טפל און אַ דבר בלתי חשוב.

ועל דרך זה בנוגע צו דעם אויבערשטן. דער אויבערשטער האָט באַשאַפן אַ וועלט און אַלע זאַכן וואָס געפינען זיך אין דער וועלט, און ער האָט עס באַשאַפן לכבודו, "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו", דאס הייסט אַז אַ איד זאָל דאָס אויסנוצן לכבוד דעם אויבערשטן.

איז דאָך פאַרשטאַנדיק וואָס פאַר אַ בזיון דאָס איז בשעת אַ איד נעמט אפילו איין זאַך אין וועלט און נוצט עס אויס ניט לכבוד דעם אויבערשטן, נאָר אויף דברי רשות אָדער נאָך ערגער – אויף דברים של מה־בכך ובזיון.

If you see something that was created by Hashem, but you can't figure out how it can be utilized to serve Hashem, it doesn't mean that the item can't be used to honor Hashem. After all, the Mishnah states clearly, "Everything that Hashem created in His world, He created only for His glory" (Avos 6:11).

Rather it is because "It is empty within you" (Devarim 32:47). It appears empty because you are empty. You fail to see how this item can be utilized to glorify Hashem because you haven't worked hard enough to utilize everything for Hashem's glory. Instead, you use it for mundane, insignificant, or even shameful purposes.

If the king presented you with the crown jewels and you put it to insignificant and unimportant use, it would an affront to the king.

The same applies to Hashem. Hashem created the world and everything in it for His glory. "Everything that Hashem created in His world, He created only for His glory." This means that Jews should utilize it to glorify Hashem.

It is self-understood that if a Jew uses even one thing in the world for purposes other than to glorify Hashem—especially if it is used for mundane purposes, or even worse, insignificant, and shameful purposes—it is an affront to Hashem.

The fact that some people are distracted by the internet doesn't prove that the -internet is bad. It proves that these users are lacking. The solution is to improve the way we perceive and use the internet.[6] After all, this is the essence of *avodas habirurim*.[7]

---

[6] Just like we said earlier about gold: Hashem didn't deny us gold only because certain people would use it inappropriately. On the contrary, He gave it to us and summoned us (even after *chet ha'egel*) to use it appropriately—to use it to build the Mishkan.

[7] Of course, some items are more conducive than others to use *leshem Shamayim*. But that doesn't make them any less conducive to holiness. It is just that Hashem wants us to work harder to find a proper use for them.

Sefer Hasichos 5748:4, p. 590:

יעדע זאך וואס איז דא אין וועלט איז דא אויף דעם א הוראה אין תורה ווי מען דארף זיך פירן דערמיט. סאיז נאר וואס בנוגע צו געוויסע זאכן איז די הוראה בתורה א הוראה מפורשת ביז צו א פסק דין ברור אין שולחן ערוך, און בנוגע צו אנדערע זאכן האט דער אויבערשטער געוואלט מזכה זיין א אידן אז ער זאל נוצן זיין שכל, ביז לפעמים מיט הארעוואניע, צו געפינען אין תורה די הוראה וועגן דעם.

In summation: the school of thought we mentioned at the outset, which considers certain aspects of the world a contradiction to holiness, is not the view of *Chasidus*. *Chasidus* rejects this view categorically and sees the world as a natural tool for Torah.

II. THE MASHIACH PERSPECTIVE

Everything that we said till now merely scratches the surface of the Rebbe's approach. Over the years, the Rebbe taught us that in truth, the world is not merely a tool for G-dliness. There is a total convergence between the world and G-dliness: they are one and the same. Though worldliness seems so different from G-dliness, at its core, every aspect of the world is a part of Hashem.

This truth is so profound and astounding that it will only be revealed when Mashiach comes. However, to make this happen when Mashiach comes, we must work toward it today:

TEXT 6

The Alter Rebbe, *Tanya*, ch. 37

וְהִנֵּה, תַּכְלִית הַשְּׁלֵימוּת הַזֶּה שֶׁל יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּתְחִיַּית הַמֵּתִים, שֶׁהוּא גִילוּי אוֹר־אֵין־סוֹף בָּרוּךְ־הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה הַגַּשְׁמִי תָּלוּי בְּמַעֲשֵׂינוּ וַעֲבוֹדָתֵנוּ כָּל זְמַן מֶשֶׁךְ הַגָּלוּת.

This ultimate perfection that will come about in the era of Mashiach and techiyas hamesim*, meaning the revelation of the infinite light of Hashem in this physical world, depends on our actions and toil during throughout* Galus.

How do we work toward G-dliness, when there appears to be such a huge gap between G-dliness and the world?

For this, the Rebbe unveiled a four-step program that brings us progressively closer to our ultimate goal.

A. STEPS ONE AND TWO—IN WAR AND IN PEACE

The first two stages begin with the supposition that the world and Hashem are separate things and they need to be brought together. There are two ways to combine them. One is by declaring war against the world, the other is by recruiting it peacefully.

TEXT 7

The Rebbe, *Sefer Hamaamarim Melukat* 2, p. 182

וכמבואר בכמה דרושים ההפרש בין תורה לתפלה, שהבירור דתפלה הוא בדרך מלחמה, שעת צלותא שעת קרבא, והבירור דתורה הוא בדרך מנוחה.

דהחילוק שבין בירור בדרך מלחמה לבירור בדרך מנוחה הוא שבבירור שבדרך מלחמה צריך המברר להתלבש בלבושי המתברר, משה אין כן בהבירור שבדרך מנוחה, המברר נשאר במקומו, ועל ידי הגילוי אור (דהמברר) שמאיר על המתברר, הוא מתברר ממילא.

...דכמו כן הוא החילוק בין הבירור דתורה להבירור דתפילה. שהבירור דתפלה הוא באופן שנפש האלקית מתלבשת בנפש הבהמית (וכידוע שבכדי שההתבוננות דתפלה תפעול בירור נה"ב, צריכה להיות ההתבוננות בענינים כאלו ובאופן שגם נפש הבהמית יכולה להשיג)

משה אין כן הבירור דתורה הוא בדרך ממילא, דעל ידי שלומדים בתורה שדבר זה מותר ודבר זה אסור, הם מתבררים ממילא.

Bringing the world to Hashem through tefilah *is the war model—"the hour of* tefilah *is an hour of war." Bringing the world to Hashem through Torah study is the peaceful model.*

The difference between war and peace is that when we wage war, we engage [and confront] the enemy directly. In a peaceful model we remain in place while directing a powerful light toward the enemy, and the enemy surrenders spontaneously.

. . . The same applies to the models of Torah and tefilah.

To bring the world [or the animal soul, which serves as a metaphor for worldliness] to Hashem through tefilah*, the G-dly soul must engage the animal soul directly. (As it is known that meditation during* tefilah *can only impact the animal soul if we meditate on concepts and in a language understood by the animal soul.)*

By contrast, when we study Torah, the world is elevated spontaneously. When we learn in the Torah that certain things are permissible, and other things are forbidden, they are spontaneously uplifted.

The *avodah* of *tefilah* is to persuade ourselves to embrace *Elokus* because Hashem is deserving of love even from the perspective of the *nefesh habehamis*. This is called battling the *nefesh habehamis,* as the reading explained. There are many other arenas in which such inner battles can play out: mealtime, business time, and social hour are just a few that come to mind. In each of these, the physical pleasures or mundane pastimes that would otherwise have enhanced our worldliness, can be made to enhance our holiness. We accomplish this by engaging these behaviors directly and changing the way we do them. This is a battle that co-opts these activities for G-dliness, which is called *birur bederech milchamah*—elevation through war.

Then there is a peaceful method. Instead of battling to avoid the forbidden or change the way we engage with the mundane, we learn about them in the Torah and reveal them to be part of Hashem's will and wisdom. By shining the light of Torah on pleasures, activities, and pastimes, both permitted and forbidden, their impurities are canceled, their opposition is neutralized, and they become part of the Torah. This is called *birur bederech menuchah*—a peaceful elevation.

Each of these is an effective mechanism, but neither is complete. Each has a downside.

The downside with the war model:

TEXT 8

The Rebbe, Ibid. 6, pp. 35–36

והענין הוא, דבשלום (שנעשה ע"י הבירור) שני אופנים. **שנתבטל** המנגד – ואופן זה הוא (בעיקר) בהבירור בדרך מלמעלה למטה.

דבהבירור בדרך מלמטה למעלה, שהמברר מתלבש בהמתברר ומתעסק עמו שירצה להתברר, אין זה שהתחתון (המתברר) נתבטל אלא שהוא מתברר מצד הרצון **שלו.** וכיון שגם לאחרי שנתברר הוא מציאות דתחתון (דתחתון ועליון הם הפכים), לכן, גם לאחרי שנתברר, **שייך** שינגד להעליון.

. . . ובכדי שיהי' ביטול המנגד הוא ע"י הבירור בדרך מלמעלה למטה. דעל ידי שמתגלה בהתחתון גילוי אור שאינו בערך אליו, הוא מתבטל ממציאותו.

There are two models for peace [between worldliness and G-dliness]. One is when the world submits to Hashem. This occurs (primarily) when it is elevated from above [through Torah study].

When we elevate from below—by confronting our own lowliness and thus inspiring ourselves to grow—our inherent identity doesn't change. We remain lowly creatures who were persuaded to switch sides. And since we are lowly, we might switch back and turn against G-d.[8]

. . . The only way to change our inherent lowly identity is to be elevated from above [through Torah study]. When the world's opposition to G-dliness is overwhelmed by a transcendental supernal light, its entire identity evaporates [and it submits to Hashem].

For example, when we close our business on Shabbos and conduct our business without cutting corners, our worldly business supports our devotion to *Yiddishkeit*, but there is a downside. Since the business remains a worldly endeavor, it can revert despite our former

[8] The Rebbe explains further that the change was not the *nisbarer*'s idea. It was introduced to him by the *mevarer*, which underscores his continued inherent apathy.

successes. Tomorrow, our business opportunities might tempt us again to cut corners. On the other hand, when we learn Torah and, thereby, evaporate the world's opposition to Torah, this problem is not a concern. Our Torah study weakens the opposition and its hostility evaporates.

But another problem arises:

TEXT 9

The Rebbe, Ibid.

ועוד אופן בשלום שנעשה על ידי הבירור, דזה שהי' בתחלה מנגד נעשה אוהב, ובלשון הכתוב, "גם אויביו ישלים אתו" (משלי טז ז). ואופן זה הוא בעיקר בהבירור בדרך מלמטה למעלה.

דבהבירור בדרך מלמעלה למטה, זה שהתחתון אינו מנגד הוא לפי שנתבטל ממציאותו על ידי הגילוי אור, אבל לא שנעשה שינוי בממציאות דהתחתון עצמו. דהגם שעל ידי גילוי האהבה רבה שלמעלה מטעם ודעת, נהפכת נפש הבהמית לטוב, אתהפכא, הרי האתהפכא שלה היא לא מצד ענינה דנפש הבהמית, אלא מפני שעל ידי האהבה דנפש האלהית מתבטלת נפש הבהמית ממציאותה.

ואמיתית הענין דגם אויביו ישלים אתו הוא בהבירור בדרך מלמטה למעלה. דזה שנפש הבהמית יש לה אהבת ה' הוא מצד השכל דנפש הבהמית.

The other model for peace [between worldliness and G-dliness], is when the enemy chooses to become a friend, as the passage states, "His enemies will also make peace with him" (Proverbs 16:7). This is primarily accomplished when we elevate the world by engaging with it directly, from below.

When the world is elevated from above by the intensity of [the Torah's] light, its negative identity evaporates, but it doesn't change. [Using our animal soul as an example], when the animal soul is exposed to the G-dly soul's supreme love for Hashem, its natural identity [which is opposed to G-dliness] evaporates, and it becomes holy. However,

this transformation is not brought on by its natural identity. On the contrary, the G-dly soul needs to evaporate the animal soul's natural identity to allow the animal soul to love Hashem.

The only way worldliness itself can make peace with G-dliness is if we elevate it by engaging with it from below. [Returning to the analogy of the animal soul], when we engage with it, and it chooses to love Hashem because it wants to.

The objective of *avodas habirurim* is for worldliness to embrace G-dliness of its own volition. Only this way can we demonstrate that the world is truly a part of Hashem. *Tefilah* persuades the opposition to embrace G-dliness, but there is a downside: it retains its identity as an opponent. Torah study evaporates our worldliness, but there is a different downside: our natural identity is not part of the process. Either way, we don't accomplish the goal of *avodas habirurim*.

How do we solve this?

B. STEP THREE—COMPLETE REST

Enter step three of the program.

The third step of the program is for the world to surrender to G-dliness of its own volition. Not because it was persuaded and not because its opposition has evaporated. This is achieved through studying *Chasidus*, but before we can explain it we need to back up a little. In the second step of the program, we learned that Talmud and Halachah can overwhelm the world's opposition to G-dliness, but it can't persuade the world to choose G-dliness.

This is because the Torah must lower itself to speak of worldly matters:

TEXT 10

The Rebbe, Ibid. 2, pp. 182–183

דבהבירור שעל ידי לימוד גליא דתורה צריך להיות הלימוד בענינים אלו שצריכים לברר, ומהטעמים על זה שהתורה נתלבשה בדברים גשמיים וגם בדברים האסורים ועד לטענות של שקר, הוא, בכדי לפעול הבירור גם בענינים אלו . . . הרי זה גופא שהתורה מדברת בנוגע לדברים גשמיים וכו', הרי זה ענין של ירידה כביכול.

To elevate the world through Talmud and Halachah, we must study about [and engage] the subjects that we endeavor to uplift. This is one of the reasons the Torah speaks of physical matters, forbidden matters, and even false claims. . . . However, the very fact that the Torah discusses physical matters is a form of lowering, as it were.

What is the impact of the Torah lowering itself?

TEXT 11

The Rebbe, Ibid. 6, pp. 51–52

והנה כשהבירור הוא באופן שהעליון (המברר) בא למקומו של התחתון (המתברר), הרי זה מוכיח שהתחתון תופס מקום לגבי', ולכן אין שייך שעל ידי הגילוי שלו יתבטל התחתון בתכלית.

וכיון שגם בירור זה הוא בדרך מלמעלה למטה ולא בדרך התלבשות, והביטול שעל ידי גילוי אור זה אינו ביטול בתכלית, לכן, גם לאחרי הבירור נשאר עדיין (בהעלם) מציאות דמנגד.

When the Torah lowers itself to the level of worldly matters, it demonstrates that worldliness has at least some standing with the Torah. Therefore, no matter how superior a light the Torah shines upon worldly matters, its opposition to G-dliness won't evaporate completely.

Now since [the Torah] elevates the world from above rather than by engaging with it from below, and since it fails to achieve complete

nullification of worldliness, the world retains its (hidden) oppositional identity even after being uplifted by the Torah.

The Torah's light can overwhelm the world, but it can't make the world choose G-dliness because the world retains its identity even when it is overwhelmed. For the world to choose Hashem of its own volition—the essence of *avodas habirurim*, we need to learn *Chasidus*. *Chasidus* doesn't discuss worldly matters; it discusses holy matters such as G-dliness and the *neshamah*. This reveals a light that is so rarified that it doesn't lower itself to reach this world. It remains on topic in the higher worlds and causes a revolution in this world.

TEXT 12

The Rebbe, Ibid. 2, pp. 182–3

וזה שגם הבירור שעל ידי גליא דתורה נקרא בשם בירור בדרך מנוחה הוא מפני שגם ענינים אלו (דברים האסורים וגם טענות של שקר) כמו שהם בתורה, הם **תורה**, תורת אמת . . . אלא שאף על פי כן, אין זה דומה להבירור שעל ידי פנימיות התורה . . . מכיון שפנימיות התורה היא אילנא דחיי (שאינה מלובשת בטוב ורע), הרי הבירור שנעשה על ידי זה, הוא שלא בדרך התלבשות כלל.

Studying Talmud and Halachah is considered a [somewhat] peaceful way to elevate the world [even though the Torah lowers itself to speak of mundane subjects]. This is because these subjects (the forbidden matters and false claims) become part of the Torah, the Torah of truth, when they appear in the Torah. . . .

Nevertheless, it can't be compared to the way our study of kabbalah and Chasidus *can elevate the world . . . since* Chasidus *is the tree of life (that does not engage in the struggle between good and evil), it elevates the world without lowering itself to the world.*

When we expose the world to this raw truth and pure holiness, the world chooses to embrace G-dliness of its own volition. It doesn't

need to be subdued or persuaded. It submits willingly, drawn to Hashem like a moth to light. Now we have both benefits. The world chooses Hashem of its own volition and relinquishes its status as an opponent of G-dliness.

This sounds like an unattainable utopia, but in fact it has already occurred once in the course of history:

TEXT 13

The Rebbe, Ibid. 6, pp. 50–51

וידוע, דזה שכל הגוים היו בטלים לשלמה [שלכן הי' בימיו מנוחה ושלום] הוא שהיו בטלים להגילוי דאור אין סוף שהאיר על ידו. ועל דרך זה הוא בנוגע לזה שבאו אליו מכל העמים לשמוע את חכמתו, דהטעם האמיתי על זה שבאו אליו הוא מפני שנמשכו לאלקות.

כי הגילוי אור שהאיר אז, משך אליו את הנצוצות שבהעמים, בדוגמת אבוקה שמושכת אלי' כל הנצוצות. וכיון שהגילוי שהאיר אז הי' גילוי נעלה ביותר, לכן, גם הנצוצות שבמקומות הרחוקים נמשכו להגילוי שהאיר על י דישלמה, כמו שכתוב, "ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה **לשם ה'** גו' ותבא ירושלמה גו'" (מלכים א, י א-ב).

It is known that the nations submitted to Shlomo Hamelech (which is why his era was restful and peaceful) because they were drawn to the infinite light of Hashem that Shlomo revealed. Similarly, the true reason people came from among all the nations to hear his wisdom is that they were drawn to G-dliness.

The light of Hashem that radiated at that time drew the sparks of light scattered among the nations as a large fire draws little sparks. Since the light that was revealed in Shlomo Hamelech's era was transcendental, it drew sparks even from distant places. As it is written, "And the queen of Sheba heard of Shlomo's fame because of Hashem's name, . . . and she came to Yerushalayim," (I Kings 10:1–2), etc.

C. STEP FOUR—MASHIACH, UNIVERSAL CONVERGENCE

Was Shlomo's era the equivalent of Mashiach?

No. Mashiach represents an entirely new era:

TEXT 14

The Rebbe, Ibid. 6, p. 71

וזהו שבימי שלמה נתבררו רק נצוצות אלו שהי' בהם איזה ענין של אור ולעתיד לבא יתבררו כל הנצוצות, כי בירור הנצוצות שעל ידי גילוי חיצוניות עתיק [שהגילוי שהי' בימי שלמה הי' הגילוי דחיצוניות עתיק] הוא לא מצד הנצוצות עצמם אלא מצד זה שהגילוי מושך את הנצוצות אליו, ולכן נתבררו אז רק נצוצות אלו ששייכים להרגיש גילוי אור.

והבירור שעל ידי גילוי פנימיות עתיק הוא שעל ידי הגילוי דפנימיות עתיק מתגלה בכל דבר שהמציאות שלו גופא היא אלקות, ולכן לעתיד לבא שאז יהי' הגילוי דפנימיות עתיק, גם הנצוצות שנחשכו יתעלו ויוכללו בקדושה, ויתירה מזה, שגם הדברים הגשמיים עצמם (לא רק הנצוצות שבהם) יהיו בתכלית ההתאחדות באלקות.

*In Shlomo's era, only the sparks that had some dimension of light were uplifted. But when Mashiach comes, all the sparks will be uplifted. This is because the revelation of Hashem's light in Shlomo's era (*chitzoniyus atik*) was not experienced within the sparks themselves. Rather, the revelation was outside of them, and it drew them in. Therefore, only sparks capable of assimilating light, were able to feel the light and be drawn to it.*[9]

*However, when Mashiach comes, there will be such a terrific revelation of Hashem's light (*penimiyus atik*) that everyone and everything will sense that Hashem* is *their very identity. Therefore, when Mashiach comes, even sparks that have gone dark will ascend and will be*

[9] This is similar to a real flame, which can't draw down sparks that are already extinguished.

absorbed into holiness.[10] *Moreover, even the physical object (not just the spiritual sparks within them) will experience absolute convergence with G-dliness.*

In more detail:

TEXT 15

The Rebbe, Ibid., pp. 53–54

פנימיות עתיק הוא (בכללות) עצמות אור אין סוף, דלגבי עצמות אור אין סוף אין שום מציאות שחוץ ממנו, ואדרבא, אמיתת המצאו ית' הוא המציאות של כל הנמצאים, ולכן על ידי גילוי פנימיות עתיק, יהי' נרגש בכל דבר שמציאותו הוא אלקות.

ועל פי זה יש לומר שהעילוי בהעולם שיהי' ע"י המשכת פנימיות עתיק לגבי מצב העולם שהי' בימי שלמה הוא גם בנוגע לאותם הדברים שגם בימי שלמה הי' בהם גילוי אלקות. כי הגילוי שהי' בימי שלמה (שהגילוי אז הי' **מחיצוניות** עתיק) הי' כמו דבר נוסף על הדברים שבהם נמשך הגילוי, והגילוי שיהי' לעתיד לבא בכל דבר הוא שיתגלה אז המציאות שלו גופא.

*[When Mashiach comes], the essence of Hashem's infinite light (*pen-imiyus atik*) will be revealed, and when that is revealed, nothing can exist outside of Him. On the contrary, [everyone will sense innately that] the Truth of Hashem's existence is the existence of everything that exists. Therefore, everything will feel that Hashem is its identity.*

*Accordingly, the state of revelation in the era of Mashiach will be greater [in yet another way] than the revelation enjoyed in Shlomo's era. The revelation of G-dliness in Shlomo's era (*chitzoniyus atik*) was only experienced as an add-on to their core identity. When*

---

[10] Sparks that have gone dark refers to sparks trapped in *shalosh kelipos hatemei'os*. Though it says in *Tanya* that *shalosh kelipos hatemei'os* contain no good, whatsoever, it means that they contain no good sparks, but they do contain sparks. It is only that these sparks have reached a point that they don't feel *Elokus* at all and have been distanced to the point that they resemble evil. (*Sefer Hamaamarim* 5752:2, p. 570. See also *Sefer Hamaamarim Melukat* 6, p. 53.)

Mashiach comes, we will each feel that the revelation of Hashem is *our core identity.*

To summarize the two readings:

In Shlomo's era, (a) G-dliness was revealed outside of oneself. Therefore, (b) only those who could appreciate G-dliness were drawn in, and (c) even they only experienced G-dliness as an added dimension. When Mashiach comes we will (a) sense G-dliness within ourselves, therefore: (b) we will all (including the darkened sparks and the physical) experience it, and (c) we won't just experience it; we will become it.

III. LIVING WITH MASHIACH

A. TOTAL CONVERGENCE

Though this convergence will only be visible when Mashiach comes, it is also true today. And here we come to this month's lesson of living with a Mashiach mindset. One of the integral parts of living with Mashiach is to live with this reality today as we will when it will be fully revealed. Moreover, living with this reality today will accelerate its revelation.

The Rebbe's four-step program trained us for this month's key aspect (the second in our series) of the Mashiach mindset. The Rebbe taught us from the beginning of his *nesu'is* that the entire world is inseparable from Hashem. There aren't two paradigms, created and Creator, which sometimes get along and sometimes don't. Only one truth exists, and everything that exists is a part of that one truth.

Therefore, the Rebbe urged us to perceive the physical world as one with Hashem even during *Galus*, when the world—or at least parts of it—appears to conflict with Hashem.

Consider the following two examples:

TEXT 16

The Rebbe, *Sefer Hasichos* 5752:1, p. 191

שיכולים **ליתן בפועל** עזר וסיוע **ברגע כמימרא.** (לא רק **להודיעו** על דבר מתן עזר וסיוע, ולאחרי זה יצטרך **להמתין** זמן ממושך, ועל כל פנים זמן קצר, יום או שעה, עד לקבלת העזר והסיוע בפועל ממש). כהחידוש בשנים האחרונות שבאמצעות הלווין מעבירים סכום כסף לבנק (או לחנות של כלי בית או מוצרי מזון) עבור פלוני, כך, שברגע כמימרא מגיע בפועל ממש העזר וסיוע מקצה העולם ועד קצהו.

זוהי גם אחת המטרות העיקריות של לווין. כדי שעל ידו יתוסף יותר באחדות האנושיות כולה, לעזור ולסייע אחד לשני גם כשנמצאים בריחוק מקום זה מזה. הן בנוגע לעזר וסיוע גשמי, והן בנוגע לעזר וסיוע רוחני, להוסיף יותר בעניני צדק ויושר שלום ואחדות בכל העולם.

*Today, it is possible to **actually** help and assist others **instantaneously**. (This means that we don't merely **inform** others of our intention to help them and then make them **wait** a long while, or at least a short while, a day, or an hour, until they actually receive our assistance.) The latest technology allows us to transfer funds to a bank, (furniture store, or grocery store), on another's behalf and the actual assistance arrives instantaneously even to the other end of the world.*

This is also one of the primary purposes for which the satellite was developed. It was to increase the unity of the human race, which enables us to help each other even from a distance. This refers both to physical assistance and spiritual assistance by increasing our efforts throughout the world in matters of justice, righteousness, peace, and unity.

TEXT 17

Ibid., p. 189

בכל זה ניתוסף עוד יותר בשנים האחרונות – שקבעו המנהג לערוך הדלקת נר חנוכה במעמד של "פרסומי ניסא" בקנה־מידה **עולמי** ע"י השימוש ב"לווין" ("סאַטעלייט").

ובהקדמה – שכיון ש"כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא **לכבודו**" (אבות ו יא), מובן, שכן הוא גם בנוגע לכל התגליות המדעיות שנתחדשו ומתגלים בשנים האחרונות, שתכליתם ומטרתם להוסיף בכבודו של הקב"ה, על ידי זה שמנצלים אותם לעניני קדושה, תורה ומצוותי'.

ועל דרך זה בנדון דידן, שמנצלים את הלווין לכבודו של הקדוש ברוך הוא, שעל ידו **רואים** (בעיני בשר) את פעולת הדלקת נר חנוכה (שנעשית במקום אחד) במקומות שונים **ברחבי העולם**, באותו רגע ממש, ולא עוד אלא **שכל הרוצה** (ולא רק מבני ישראל, אלא גם מאומות העולם) יכול להפעיל מכשיר שעל ידו **יראה** גם הוא את הדלקת נר חנוכה.

*Over the past few years, a tradition was established to hold public Chanukah candle lightings on a **global** scale by use of a satellite.*

*Since, "Everything that Hashem created in His world, He created only for **His glory**" (Avos 6:11), it is self-understood that this refers to all technological developments that were discovered and revealed in the recent past. Their purpose and goal are to enhance Hashem's glory by using them for holy purposes: for purposes of Torah and mitzvah.*

*The same applies to utilizing the satellite for Hashem's glory. The satellite allows us to **watch** (with our physical eyes) as a Jewish child kindles Chanukah lights (in a single location) and [lights up the entire world in a single moment because it] is visible **throughout the world**. Moreover, **anyone who chooses to** (not only Jews, but also non-Jews), can activate their devices and watch the kindling of the Chanukah lights.*

Today, with the advent of the internet and social media, such things have become even more prevalent and much easier. Today, we can accomplish all that and more with the simple click of a touch screen on our hand-held smartphones.

B. EVERY SATELLITE BECOMES A CENTER

It is interesting that when the Rebbe organized *Chanukah Live*, he made sure that the Chanukah lights be kindled not only in one (holy) location, but in many locations across the world. This, too, is consistent with the convergence that we will experience in the times of Mashiach:

TEXT 18

The Rebbe, *Sefer Hamaamarim Melukat*, 6, p. 71

ועוד חילוק בין הבירור שהי' בימי שלמה להבירור שיהי' לעתיד לבא. דבירור הנצוצות שבהעמים הי' על ידי שבאו אליו, אבל קודם שבאו אליו לא נתבררו עדיין. דהגם שהגילוי שהאיר על ידי שלמה האיר גם בהנצוצות שבמקומות הרחוקים ומשך אותם לבוא אליו, מכל מקום, הבירור שלהם בפועל הי' דוקא לאחרי שבאו אליו. כמובן מזה שגם לאחרי שמלכת שבא שמעה את שמע שלמה, הוצרך להיות ותבוא ירושלמה, ורק אז נעשה הבירור.

דכיון שהבירור שלהם הי' לא מצד עצמם אלא מצד הגילוי שהאיר בהם, לכן, הבירור שלהם הי' כשבאו להמקום ששם הוא הגילוי. והבירור דלעתיד לבא, כיון שהבירור אז יהי' על ידי שיתגלה אמיתית המציאות של הדברים המתבררים עצמם, לכן, "אז אהפוך אל עמים" (כמו שהם **במציאותם ובמקומם**) גו', "לעבדו שכם אחד" (צפניה ג ט).

Another difference between the elevation of the world in the days of Shlomo and the convergence that we will experience in the times of Mashiach: [In Shlomo's day] the sparks among the nations were only purified when they came to Shlomo, not prior to their arrival. Although the light revealed by Shlomo reached and attracted sparks in distant places, nevertheless, they only experienced their purification when they came to Shlomo. This can be inferred from the queen of Sheba, who heard about Shlomo but had to come to Yerushalayim and only then experienced her elevation.

*This is because their purification was not experienced internally; rather it was inspired by a light that irradiated them from the outside. Therefore, they could only be purified when they came to the light. The convergence that we will experience in the times of Mashiach will be experienced organically; it will occur because the true identity of everything in existence will be revealed. Therefore, "I will then convert the nations" (**as they are and, in their locations**) . . . "to serve Hashem of one accord" (Tzefaniah 3:9).*

Accordingly:

TEXT 19

The Rebbe, Ikbid., p. 72

וענין יפוצו מעינותיך חוצה הוא, שגם בבחי' חוצה יהיו (ובאופן דהפצה) לא רק המים חיים שנמשכים מהמעינות(על דרך הגילוי דחיצוניות עתיק שהי' בימי שלמה, שעיקר הגילוי הי' בירושלים אלא **שהארה** ממנו נמשכה גם למקומות הרחוקים), אלא המעינות עצמם. ועל ידי זה נתגלה המציאות דהחוצה עצמו, שאמיתת מציאותו הם המעינות.

The intention of spreading the wellsprings to the outside is not only that the spring water from the wellsprings reach the outside (similar to the revelation in the days of Shlomo, which was primarily in Yerushalayim and its reflection reached distant places). Rather, the wellsprings themselves must be placed outside. This will reveal that the true identity of the [places we used to call] outside is that of the wellsprings.

It used to be that one or two holy places served as a source of light for the entire world. When Mashiach comes all places will be holy because all things in all places will be aware that Hashem is their only identity. Inasmuch as this can already be felt today, it might be why *Chanukah Live* was not merely broadcast from the Rebbe's *shul* or from Eretz Yisrael to the rest of the world. It was broadcasted from the entire world to the entire world.

Another example is the Rebbe's instruction to print the *Tanya* in every location across the world. Every place should become a center from which *Chasidus* is disseminated. Moreover, no place should be viewed as a distant location that can only absorb a watered-down version of Torah. The entire *Tanya* (the wellspring itself) was printed everywhere because every place is *Elokus mamash*, a veritable part of G-dliness.

It is time for us to stop thinking in terms of in town and out of town—places where it is easier to speak and act Jewishly and places

where it is harder. Places where people are more receptive, and places where people are less receptive. In the era that the Rebbe called high time for Mashiach, there is no such thing. Mashiach will reveal that every part of the world is part of Hashem. And to make this happen, we need to adopt a Mashiach mindset by bringing the wellspring itself to every part of the world.

C. BUY LOCAL

For many years, the Rebbe sent *shluchim* to places across the globe and asked them to settle there permanently. In 5752, the Rebbe explained that this *shlichus* initiative—the idea of settling long-term in a community, is a Mashiach initiative.

In the words of the *sichah* from *Parshas Vayeshev* 5752, which we are studying this month:

TEXT 20

The Rebbe, *Sefer Hasichos*, 5752, pp. 175–176

די מעלה אין דעם וואס אידן ווערן פאנאנדערגעשפרייט און זעצן זיך אין מערערע פארשידענע מדינות בעולם, ביז באופן פון, "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה" (בראשית כח יד) כברכת הקדוש ברוך הוא ליעקב, ווייל דוקא דורך דער עבודה פון אידן בכל מדינות העולם באופן של התלבשות פנימית, ובכל מקום לפי ענינו, דורך זיך באזעצן און לעבן אין דעם לאנד, און זיך אויפפירן בענינים המותרים לויט מנהגי המדינה, קען א איד אויפטאן דעם בירור וזיכוך באופן של מלמטה למעלה פון כל מקום ומקום לפי ענינו הוא. אזוי עס ווערט א דירה לו יתברך בתחתונים, תחתונים לשון רבים, לויט יעדער תחתון ומקום בגדרו הוא.

מה שאין כן בשעת מגעפינט זיך דארט באופן עראי אדער מאיז דארט משפיע ממקום אחר, טוט מען דארט ניט אויף מיט דעם זעלבן אופן ווי בשעת מ'לעבט דארט בקביעות ובהתיישבות, און מאיז באקאנט מיט די מנהגי המקום.

נוסף לזה קומט דורך דעם צו אין דעם תוקף והצלחה פון דער עבודה ווי פארשטאנדיק בפשטות. דער טעם אויף די חילוקי המנהגים על פי תורה בין מדינה למדינה, איז צוליב די ספעציעלע איינגשאפטן פון דער מדינה (תכונת המקום, תכונת אנשי המקום, וכיוצא בזה). און דערפאר בשעת מ'פירט זיך לויט דעם מנהג המקום וועלכער איז מער נוגע פאסט צו תכונת מקום זה, ברענגט דאס מער הצלחה. דעריבער דארף א איד וואס געפינט זיך במקום זה זיך פירן לויט מנהג המדינה ביז אז ער דארף אויך אויסנוצן די מנהגי המקום אין זיין עבודת השם, ווייל דורך דעם ברענגט עס מער הצלחה אויך אין זיין עבודה בהתאם למנהגי המקום.

. . . ובזה גופא [די עבודה בכל מקום בעולם] זיינען פאַראַן בכללות צוויי ענינים ושלבים.

(א) די פעולה פנימית אין דעם תחתון, אַז מ'ברענגט קדושה אפילו אין דעם מקום התחתון, לויט זיינע גדרים. אָבער דאָס קען זיין אין אַן אופן אַז דער תחתון בלייבט אַ תחתון און ער איז מער ניט ווי מקבל פון דעם עליון המשפיע. דערנאָך דאַרף זיין אַ העכערער אופן העבודה.

(ב) דער בירור וזיכוך איז עד כדי כך, אַז דער מקום (תחתון) **עצמו** (בתכונותיו המיוחדות) ווערט אַ מקום תורה ומצוות, דורך דעם וואָס מ'בויט דאָרטן אויף מוסדות של תורה ותפלה וגמילות חסדים, בתי כנסיות ובתי מדרשות וכו', אַזוי אַז דער מקום ווערט כאילו ווי זעלבסטשטענדיק, און דאַרף ניט אָנקומען צו דער השפעה (פון קדושה) ממקום (שני ו)עליון יותר,

און נאָכמער – ניט "כאילו", נאָר באופן אַז מ'איז מגלה די מעלה אין דעם תחתון עצמו, ווי דער מקום ווערט אַזוי ווי דער עצם אליין (אַ דירה לעצמותו יתברך). ואדרבה: די אנשי המקום טוען אויף אין תורה ומצוות מיט זייער אייגענער איניציאטיוו (יוזמה), בהתאם צו די ספעציעלע מנהגים ודרכים ("הלך בנימוסי'") פון דעם מקום, מיט וועלכע ער צייכנט זיך אויס פון אנדערע ערטער.

על פי זה איז פארשטאנדיק דער אויפטו פון דורנו זה לגבי הדורות שלפני זה. אין די דורות שלפני זה זיינען אידן ניט געווען אזוי פארשפרייט בכל קצוי תבל ווי בדורנו זה. לא מיבעי בזמן שבית המקדש הי' קיים ווען אידן זיינען געווען אין ארץ ישראל וסביבתה, נאר אפילו אין די דורות הראשונים אין גלות זיינען אידן געווען נאר אין מדינות מסויימות, על כל פנים נאר אין חצי כדור העליון. מה שאין כן בדורות שלאחרי זה, זיינען אידן געווארן מער פאנאנדערגעשפרייט אין מערערע מדינות, ביז אויך אין חצי כדור התחתון אין אמעריקא וכו'. ובכל דור ודור איז אין דעם צוגעקומען נאכמער, ביז אונזער דור, וואו אידן געפינען זיך בכל קצוי תבל ממש ,און זיינען דארט מקיים תורה ומצות, ובאופן של התלבשות לפי מנהגי המקום, ביז אז זיי האבן אויפגעבויט, און זיינען ממשיך אויפבויען, מוסדות של תורה ומצוות בכל מקום ומקום ,לפי ענינו.

בשעת מ'טראכט זיך אריין אין דעם אפילו לרגע קל, זעט מען דעם אויפטו פון אונזער דור לגבי פריערדיקע דורות אין דעם וואס מ'האט דעם בירור וזיכוך פון כל מדינה ומדינה שבעולם.

ועל פי המדובר לעיל, וכמה פעמים, אז לויט אלע סימנים האט מען שוין פארענדיקט אלע בירורים, איז מובן פארוואס מהאלט שוין בא דער גאולה.

There is a benefit to Jews being scattered throughout the world and settled in so many countries around the world, in the manner of Hashem's blessing to Yaakov, "and you should spread out to the west, the east, the north, and the south" (Genesis 28:14).

When we settle and invest ourselves in all the countries around the world and acclimate ourselves in each country according to local conventions—settling and dwelling in a particular country and conducting ourselves according to local customs in a manner permitted by the Torah—we can refine and purify these countries from below, each according to its unique character. This way, we create a dirah betachtonim *in the plural sense, in each location according to its parameters.*

This can't happen when we visit a country for a short while or exert influence upon it from a distance. It is not the same as when we set down roots in the country and become familiar with its customs.

Aside from this, [settling in] augments the success of our work. The reason according to Torah that there are varying customs in different countries is that each country has unique characteristics (climate, culture, etc.). Therefore, when we conform to local customs which are suited to the unique characteristics of the country, our work is more successful. Our conduct must, therefore, reflect the norms of the countries in which we reside, and we must utilize its customs in our service of Hashem. This strategy yields greater success on a local level.

. . . In this respect, there are two facets, which are, in fact, two stages, to our work in every place across the world.

The first is to work with our students to bring holiness to their location in a manner that is tailored to their unique requirements. However, this can be done in a way that the student always remains a recipient—always receiving from above—from the teacher.

*There is a better way: That is when we refine and purify the recipient's location until **it** (with all its distinctive characteristics) becomes a center of Torah and* mitzvos*. This is accomplished by establishing local institutions that promote Torah,* tefilah*, and acts of kindness, synagogues, and study halls, etc. This way these locations become spiritually self-sufficient, and don't depend on the support of a more advanced location.*

Moreover, not only can this location become self-sufficient, as it were. We can also work to reveal this lower location's hidden strengths until it becomes a reflection of Hashem's essence (a dwelling place for Hashem's essence). This way, local Jews can contribute, on their own initiative, to Torah and mitzvos*, according to the unique customs and practices that distinguishes their place from all others.*

In this context we can appreciate the achievements of our generation compared to previous generations. In earlier generations, Jews were not as widely dispersed across the globe as we are today. Not only in

the times of the Beis Hamikdash, when Jews were concentrated in Eretz Yisrael and its environs, but also in the initial generations of the Diaspora, when Jews were transplanted to a limited number of countries, mostly in the Eastern Hemisphere.

By contrast, in the generations that followed, Jews dispersed to many more countries until they reached the Western Hemisphere [America, etc.]. With each passing generation, Jews dispersed ever further until our era, when Jews can be found in literally every part of the world, observing Torah and mitzvos *in concert with the customs of their respective locations. To the extent that Jews have established, and continue to establish, institutions of Torah and* mitzvos *in every location according to its culture.*

If one thinks about this even briefly, one can see this generation's unprecedented achievement: every country in the world has been purified and refined.

And in light of the statement that I have often made—that according to all indicators, we have completed all the refinements necessary [for the Ge'ulah*]—we can understand why we are ready for the* Ge'ulah.

Mashiach's role is not only to reveal that every location in the world is a full-fledged center and source of holiness, but also that every center is a unique source of holiness that can enrich others. It is unique because the Torah is taught there through the worldly prisms of local culture and customs.

This is revealed today by *shluchim* who lay down roots in their *makom hashlichus*, learn the language, and absorb the culture. When they teach Torah in local dialect and idioms and utilize local cultural interests and cuisine in their program offerings, worldliness in general—and the worldly aspects of their locale in particular—become touchpoints for G-dliness.

Thus, the *shlichus* enterprise is revealed as a Mashiach enterprise. The very model that the Rebbe established for *shlichus* helps to bring Mashiach.

D. FRENCH LIBERTIES

This explains why France, which is the subject of the *sichah* we are studying this month, has become a thriving center of *Yiddishkeit*. As Mashiach approaches, every part of the world is not only an instrument for holiness but a veritable part of Hashem. No place is beyond the pale. On the contrary, every place can serve as a unique source of holiness and provide a unique form of inspiration to all places.

One of the primary strains of French culture is that of liberty. In the days of the Alter Rebbe, French liberties posed an obstacle to *Yiddishkeit*. Today, these very liberties present us with a unique aspect of *Yiddishkeit*. Namely, that in the era of Mashiach, liberties are no longer utilized to flee holiness and commitment. Today, liberties can and should be utilized for holy purposes.

Today the world is filled with democracies in which people enjoy privileges, liberties, and rights. While the mores and values of these cultures are not yet always in line with the Torah, the fact is that there are thriving centers of *Yiddishkeit* in almost each of these democracies. This is the greatest and highest indicator that the world has changed. The world has become more *Mashiach'dike*.

Mashiach is about to be revealed, so it is time to live with Mashiach.

SELECTIONS FROM

SEFER HASICHOS

וישב תשנ"ב

VAYEISHEV 5752

A Sign Of The Times

1. As spoken about numerous times of late, and in particular, most recently — according to all the signs,[1] this generation is the last generation of Exile, and consequently, the first generation of the Redemption. All our work has been finished and we are standing ready now for the true and complete Redemption through our righteous Moshiach — may this come to fruition immediately!

There are those who ask: Doesn't the Redemption depend upon the **whole world** being prepared and not just a single person or a few, and not just a piece of the world's population? Doesn't the whole world need to be ready? After all, the Redemption is connected with and depends upon the ingathering of all the far-flung Jews dispersed in the four corners of the earth, and upon the edification of all the people in all the lands.

Where do we see — one may wonder — a change in the world that points to the world being more prepared for the Redemption than earlier generations!?

א. מ׳הָאט גֶערֶעדט מֶערֶערֶע מָאל לָאַחֲרוֹנָה און בִּפְרַט אִין דֶער לֶעצְטֶער צַיְיט, אַז לוֹיט אַלֶע סִימָנִים אִיז אוּנְזֶער דוֹר דֶער לֶעצְטֶער דוֹר פוּן גָלוּת וּבְמֵילָא דֶער עֶרְשְׁטֶער דוֹר פוּן גְאוּלָּה, וָוארוּם מ׳הָאט שׁוֹין פַארְעֶנְדִיקְט אַלֶע עִנְיָנֵי הָעֲבוֹדָה און מ׳שְׁטֵייט שׁוֹין גְרֵייט צוּ דֶער גְאוּלָּה הָאֲמִיתִּית וְהַשְּׁלֵימָה עַל יְדֵי מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ תֵּיכֶף וּמִיַּד מַמָּשׁ.

פְרֶעגְן אַנְדֶערֶע: דִי גְאוּלָּה אִיז דָאךְ תָּלוּי אִין דֶעם אַז דִי גַאנְצֶע וֶועלְט זָאל דֶערְצוּ זַיְין צוּגֶעגְרֵייט, נִיט נָאר אֵיין מֶענְטשׁ אָדֶער עֶטְלֶעכֶע מֶענְטשְׁן, נִיט נָאר אֵיין טֵייל פוּן דֶער וֶועלְט - נָאר דִי גַאנְצֶע וֶועלְט, וָוארוּם דִי גְאוּלָּה אִיז פַארְבּוּנְדְן און תָּלוּי אִין קִיבּוּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, און אוֹיךְ אִין דֶעם בִּירוּר פוּן אוּמּוֹת הָעוֹלָם בְּכָל הָאֲרָצוֹת.

וואוּ זֶעט מֶען - פְרֶעגְט מֶען - אַ שִׁינּוּי אִין דֶער וֶועלְט, אַז דִי וֶועלְט אִיז אִיצְטֶער מֶער צוּגֶעגְרֵייט צוּ דֶער גְאוּלָּה ווִי אִין דִי פְרִיעֶרְדִיקֶע דוֹרוֹת?!

When In Rome...

2. We will understand this matter by first explaining the reason for the overall series of journeys of the Jewish people in exile, moving from place to place:

The dispersion of Jewry throughout the various countries of the world ("scattered and dispersed among the peoples")[2] outwardly constitutes a descent. And as the dispersion broadens, the ensuing fall is commensurately lower. Still, our

ב. וֶועט מֶען דָאס פַארְשְׁטֵיין דוּרְךְ פְרִיעֶר מַקְדִּים זַיְין דֶעם טַעַם אוֹיף דֶער כְּלָלוּת׳דִיקֶער הִשְׁתַּלְשְׁלוּת הַמַּסָּעוֹת פוּן אִידְן אִין גָלוּת מִמָּקוֹם לְמָקוֹם:

אַף עַל פִּי וָואס דִי פַאנַאנְדֶערְשְׁפְּרֵייטוּנְג פוּן אִידְן אִין דִי פַארְשִׁידֶענֶע מְדִינוֹת הָעוֹלָם ("מְפֻזָּר וּמְפוֹרָד בֵּין הָעַמִּים"[א]) אִיז בְּחִיצוֹנִיּוּת אַ יְרִידָה, און וָואס מֶער דֶער פִּיזּוּר אַלְץ גְרֶעסֶער

---

1. See end of tractate *Sotah*; *Sanhedrin* 97a ff.; *Yalkut Shimoni*, "*Yeshayahu*," *remez* 499; et al.

2. *Esther* 3:8.

Sages say that "the Almighty performed a kindness to the Jewish people by scattering them amongst the nations."[3] The (deeper) explanation of this paradox is as follows:[4] The dispersion of the Jewry is an act of kindness because of the advantage that accrues through the Divine service of the Jewish people in the different places. After settling in a foreign land, the Jews garb themselves (in a halachically permitted way), in the country's customs (using the native language when discussing mundane matters, etc.), each place according to its makeup — according to the character of the place and the place's population.

In the words of our Sages,[5] "When you visit the city, abide by its customs." The underlying logic of this adage holds true to the extent that the *Halachah* states: "This is a key principle that when it comes to business transactions — we follow the meaning of the vernacular, and conventional practice,"[6] "the fundamental principle concerning these matters is determining and following **(that which is) customary in the country"[7] — the customs of the non-Jews, the nations-of-the-world, who comprise the majority of inhabitants of the countries in the Diaspora. A person does so in order to employ the customs in his service of Hashem, because "all your actions should be intended for the sake of Heaven,"[8] and "in all your ways, you shall know Him."[9] In the long term, this practice also enhances one's Torah study and performance of *mitzvos*.**

In its own lexicon, Chassidus[10] explains the maxim of our Sages,[11] "The Holy One exiled Israel

דִי יְרִידָה - זָאגְן חַזַ"ל[ב] אַז "צְדָקָה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִשְׂ־רָאֵל שֶׁפִּזְּרָן לְבֵין הָאוּמּוֹת", וְיָדוּעַ דֶער פִּירוּשׁ (הַפְּנִימִי) אִין דֶעם[ג], אַז דָאס אִיז צוּלִיבּ דִי מַעֲלָה וָואס קוּמְט דוּרְךְ דֶער עֲבוֹדָה פוּן אִידְן בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם, וָואס זֵיי בַּאזֶ־עצְן זִיךְ בְּהִתְיַשְּׁבוּת אִין אַ פְּרֶעמְ־דֶער לַאנְד, אוּן זַיְינֶען זִיךְ מִתְלַבֵּשׁ (בְּאוֹפֶן הַמּוּתָּר עַל פִּי הֲלָכָה) אִין דִי מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם וְהַמְּדִינָה (זֵיי רֶעדְן שְׂפַת הַמְּדִינָה בְּעִנְיָנֵי חוֹל וכו'), בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם לְפִי עִנְיָנוֹ, לְפִי תְּכוּנוֹת הַמָּקוֹם וּתְכוּנוֹת אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם,

וּכְדִבְרֵי חַזַ"ל[ד] "אָזְלַת לְקַרְתָּא הַלֵּךְ בְּנִימוּסֵיהּ". בִּיז ווִי דֶער דִין אִיז[ה]: "וְזֶה עִיקָר גָּדוֹל בְּכָל דִּבְרֵי מַשָּׂא וּמַתָּן הוֹלְכִין אַחַר לְשׁוֹן בְּנֵי אָדָם בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם וְאַחַר הַמִּנְהָג", "הָעִיקָר הַגָּדוֹל בִּדְבָרִים אֵלּוּ (שֶׁ)הוּא מִנְהַג הַמְּדִינָה"[ו], דִי מִנְהָגֵי הַמְּדִינָה פוּן אוּמּוֹת הָעוֹלָם (וועֶלְכֶע זַיְינֶען רוֹב תּוֹשָׁבֵי מְדִינוֹת חוּץ לָאָרֶץ), בִּכְדֵי אוֹיסְנוּצְן דִי מִנְהָגִים אוֹיף דִינֶען דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן, וָוארוּם "כָּל מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם"[ז] וּ"בְכָל דְּרָכֶיךָ דָעֵהוּ"[ח], בִּיז אוֹיךְ - "צוּגֶעבְּן" אִין תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

וּבִלְשׁוֹן הַחֲסִידוּת[ט] בְּבִיאוּר מַאֲמַר חַזַ"ל[י] "לֹא הִגְלָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

---

3. *Pesachim* 87b.

4. See *Toras Chaim*, "*Shemos*," 335a; et al; see also *Likkutei Sichos*, vol. 29, p. 355 et passim.

5. *Shemos Rabbah*, ch. 47, sec. 5; similarly, *Bereishis Rabbah* ch. 48, sec.14; cf. *Bava Metzia* 86b; see at length, *Likkutei Sichos*, vol. 36, p. 172 ff.

6. *Rambam*, "*Hilchos Mechira*," ch. 26, par. 8. In this vein, ibid., ch. 28, par. 15, "However, in a place that has a clear custom, follow the custom, and follow what the majority of the known, local population mean by their language."

7. *Rambam*, "*Hilchos Mechira*," ch. 27, end.

8. *Avos* ch. 2, *mishneh* 12; see *Rambam*, "*Hilchos Deyos*, end of ch. 3; *Tur Shulchan Aruch*, "*Orach Chaim*," sec. 231.

9. *Mishlei* 3:6; see *Rambam* and *Tur Shulchan Aruch*, ibid; Alter Rebbe's *Shulchan Aruch*, "*Orach Chaim*," sec. 156, par. 2.

10. See *Torah Or*, "*Bereishis*," 6a; beg. of *parshas Lech Lecha*, 11a, et passim; ibid., "*Megillas Esther*," 117b ff.,et al.

11. *Pesachim*, loc. cit.; see also, *Zohar*, vol. 1, 244a, and *Nitzutzei Ohros*, ad loc.

among the nations only for the gain of converts": The term "converts" alludes to the sparks of holiness that are found in all sorts of worldly affairs. And the reason that Hashem exiled the Jewish people to different places on earth is for them to extricate, purify and elevate the sparks found in that place. And so "the Almighty performed a kindness to the Jewish people by scattering them amongst the nations." For in this way, the Jewish people can benefit by their *avodah* of extricating the holy sparks embedded (in the customs) in each country and in each region.

From the above explanation, we can appreciate the advantage of Jews being scattered and settling in numerous countries, to the extent that as the verse describes, "You shall burst forth towards the West and towards the East; towards the North and towards the South" (analogous to Hashem's blessing to Yaacov).[12] Because only through the *avodah* of the Jewish people carried out in communities throughout the world, investing themselves inwardly in the process (aligned with the conditions in each place), and through settling and dwelling in a particular country, behaving according to its local customs, when halachically permitted to do so, can a Jew accomplish the intended refinements and purifications (on his own initiative — following a bottom-up approach), in every place according to its character. This way, a person takes part in making "a dwelling place for G-d in the lower realms," the word "realms" being plural, implying that the "dwelling place" needs to confirm with its particular parameters of each realm (place). In contrast, if a person only visits or influences from outside the region, his success will not compare to what he could have achieved if he had resided and set down roots and had become well-acquainted with local conventions.

אֶת יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָאוּמּוֹת אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּתּוֹסְפוּ עֲלֵיהֶם גֵּרִים״, אַז ״גֵּרִים״ אִיז מְרַמֵּז אוּן גֵייט אוֹיף דִי נִיצוֹצֵי קְדוּשָּׁה ווָעלְכֶע גֶעפִינֶען זִיךְ בְּכָל עִנְיָנֵי הָעוֹלָם, אוּן דָאס וָואס ״הִגְלָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל״ אִין פַארְשִׁידֶענֶע מְקוֹמוֹת בָּעוֹלָם, אִיז בִּכְדֵי צוּ מְבָרֵר וּמְזַכֵּךְ וּמַעֲלֶה זַיְין דִי נִיצוֹצוֹת ווָעלְכֶע גֶעפִינֶען זִיךְ אִין יֶענֶעם אָרְט. אוּן דֶערִיבֶּער ״צְדָקָה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל שֶׁפִּזְּרָן לְבֵין הָאוּמּוֹת״ - וַוְיִיל דוּרְךְ דֶעם קוּמְט צוּ דִי מַעֲלָה פוּן זֵייעֶר עֲבוֹדָה בְּבִירוּר הַנִּיצוֹצֵי קְדוּשָּׁה ווָעלְכֶע גֶעפִינֶען זִיךְ (אִין דִי מִנְהָגִים) בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל מָקוֹם וּמָקוֹם.

דֶערְפוּן אִיז מוּבָן דִי מַעֲלָה אִין דֶעם וָואס אִידְן ווֶערְן פַאנַאנְדֶערְגֶעשְׁפְּרֵייט אוּן בַּאזֶעצְן זִיךְ אִין מֶערֶערֶע פַארְשִׁידֶענֶע מְדִינוֹת בָּעוֹלָם - בִּיז בְּאוֹפֶן פוּן ״וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה״ (כְּבִרְכַּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיַעֲקֹב[יא]) - וַוְיִיל דַוְקָא דוּרְךְ דֶער עֲבוֹדָה פוּן אִידְן בְּכָל מְדִינוֹת הָעוֹלָם בְּאוֹפֶן שֶׁל הִתְלַבְּשׁוּת פְּנִימִית (בְּכָל מָקוֹם לְפִי עִנְיָנוֹ), דוּרְךְ זִיךְ בַּאזֶעצְן אוּן לֶעבְּן אִין דֶעם לַאנְד, אוּן זִיךְ אוֹיפְפִירְן בְּעִנְיָנִים הַמּוּתָּרִים לוֹיט מִנְהָגֵי הַמְּדִינָה, קֶען אַ אִיד אוֹיפְטָאן דֶעם בִּירוּר וְזִיכּוּךְ (בְּאוֹפֶן שֶׁל מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה) פוּן כָּל מָקוֹם וּמָקוֹם לְפִי עִנְיָנוֹ הוּא, אַזוֹי עֶס ווֶערְט אַ ״דִירָה לוֹ יִתְבָּרֵךְ בַּתַּחְתּוֹנִים״[יב], ״תַּחְתּוֹנִים״ לְשׁוֹן רַבִּים, לוֹיט יֶעדֶער תַּחְתּוֹן (וּמָקוֹם) בְּגִדְרוֹ הוּא. מַה שֶּׁאֵין כֵּן בְּשַׁעַת מְ׳גֶעפִינְט זִיךְ דָארְט בְּאוֹפֶן עֲרַאי, אָדֶער מְ׳אִיז דָארְט מַשְׁפִּיעַ מִמָּקוֹם אַחֵר, טוּט מֶען דָארְט נִיט אוֹיף מִיט דֶעם זֶעלְבְּן אוֹפֶן ווִי בְּשַׁעַת מְ׳לֶעבְּט דָארְט בִּקְבִיעוּת וּבְהִתְיַשְּׁבוּת אוּן מְ׳אִיז בַּאקַאנְט מִיט דִי מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם.

12. *Bereishis* 28:14.

Aside from this, in this way i.e., by settling in a place, one's impact and success are augmented. As can be readily understood, the reason for different customs (affirmed by Torah as being significant) between one country and the next is because of the unique characteristics of a country (its geography, its residents, and so forth). Accordingly, when one conforms to the local customs — which are geared more closely to the characteristics of the place — this leads to greater success. Therefore, a Jew who finds himself in a particular place should deport himself in accordance with the native norms, utilizing the local customs in his service of Hashem, because this strategy will also yield more success in his divine service when it conforms with local customs.

[*Halachah* itself mandates a person to follow the customs of the place. So local customs become, in effect, Torah sanctioned behaviors. Meaning, when customs do not conflict with *Halachah*, *Halachah* itself dictates that a Jew comports himself according to the country's customs in business matters.]

In this process itself (in one's divine service in places throughout the world), there are, in general, two facets and stages: 1) There is a penetrating effect on the lower levels, an infusion of holiness in the lower realms according to the nature of the place. However, this activity can be done such that the bottom plane remains the bottom, just that it receives and is affected by the influence channeled to it from higher up. Afterward, a loftier sort of divine service is called for: 2) The extensive refinement and purification changes the (lower) place itself (along with its distinctive qualities) into a place of Torah and *mitzvos*. This is achieved by establishing institutions there promoting Torah study, worship, and acts of kindness; synagogues, Torah study-halls, etc. So the place becomes virtually

נוֹסָף לְזֶה - קוּמְט דוּרְךְ דֶעם צוּ אִין דֶעם תּוֹקֶף וְהַצְלָחָה פוּן דֶער עֲבוֹדָה. ווִי פַארְשְׁטַאנְדִיק בְּפַשְׁטוּת: דֶער טַעַם אוֹיף דִי חִילוּקֵי הַמִּנְהָגִים (עַל פִּי תּוֹרָה) בֵּין מְדִינָה לִמְדִינָה, אִיז צוּלִיבּ דִי סְפֶּעצִיעֶלֶע אֵיינְגֶעשַׁאפְּטְן פוּן דֶער מְדִינָה (תְּכוּנַת הַמָּקוֹם, תְּכוּנַת אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה), אוּן דֶערְפַאר, בְּשַׁעַת מְ'פִירְט זִיךְ לוֹיט דֶעם מִנְהַג הַמָּקוֹם - וָועלְכֶער אִיז מֶער צוּגֶעפַּאסְט צוּ תְּכוּנַת מָקוֹם זֶה - בְּרֶענְגְט דָאס מֶער הַצְלָחָה. דֶערִיבֶּער דַארְף אַ אִיד ווָאס גֶעפִינְט זִיךְ בְּמָקוֹם זֶה זִיךְ פִירְן לוֹיט מִנְהַג הַמְּדִינָה, בִּיז אַז עֶר דַארְף אוֹיךְ אוֹיסְנוּצְן דִי מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם אִין זַיְין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, ווַיְיל דוּרְךְ דֶעם בְּרֶענְגְט עֶס מֶער הַצְלָחָה אוֹיךְ אִין זַיְין עֲבוֹדָה בְּהֶתְאֵם לְמִנְהָגֵי הַמָּקוֹם.

[בִּיז אַז דָאס גוּפָא ווָאס דֶער דִין אִיז אַז מְ'דַארְף זִיךְ פִירְן לוֹיט מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם - מַאכְט דָאס אִיבֶּער אַז דֶער מִנְהַג הַמָּקוֹם וֶוערְט אַ הַנְהָגָה עַל פִּי תּוֹרָה. דָאס הֵייסְט אַז דָארְט ווּאוּ סְ'אִיז נִיט קֵיין סְתִירָה צוּ הֲלָכָה, אִיז הֲלָכָה עַצְמָהּ מְחַיֵּיב אַ אִידְן צוּ זִיךְ פִירְן לוֹיט מִנְהַג הַמְּדִינָה בְּעִנְיָנֵי מַשָּׂא וּמַתָּן].

וּבְזֶה גוּפָא [דִי עֲבוֹדָה בְּכָל מָקוֹם בָּעוֹלָם] זַיְינֶען פַארַאן בִּכְלָלוּת צְוֵויי עִנְיָנִים וּשְׁלַבִּים - (א) דִי פְּעוּלָּה פְּנִימִית אִין דֶעם תַּחְתּוֹן, אַז מְ'בְּרֶענְגְט קְדוּשָּׁה אֲפִילוּ אִין דֶעם מָקוֹם הַתַּחְתּוֹן, לוֹיט זַיְינֶע גְדָרִים. אָבֶּער דָאס קֶען זַיְין אִין אַן אוֹפֶן אַז דֶער תַּחְתּוֹן בְּלַיְיבְּט אַ תַּחְתּוֹן אוּן עֶר אִיז מֶער נִיט ווִי מְקַבֵּל פוּן דֶעם עֶלְיוֹן הַמַּשְׁפִּיעַ. דֶערְנָאךְ דַארְף זַיְין אַ הֶעכֶערֶער אוֹפֶן הָעֲבוֹדָה: (ב) דֶער בִּירוּר וְזִיכּוּךְ אִיז עַד כְּדֵי כַּךְ, אַז דֶער מָקוֹם (תַּחְתּוֹן) עַצְמוֹ (בִּתְכוּנוֹתָיו הַמְיוּחָדוֹת) וֶוערְט אַ מְקוֹם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, דוּרְךְ דֶעם ווָאס מְ'בּוֹיט דָארְטְן אוֹיף מוֹסְדוֹת שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּגְמִילוּת חֲסָדִים, בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וכו', אַזוֹי אַז דֶער מָקוֹם וֶוערְט כְּאִלּוּ ווִי

זֶעלְבְּסְטְשְׁטֶעְנְדִיק, אוּן דַארְף נִיט אָנְקוּמֶען צוּ דֶער הַשְׁפָּעָה (פוּן קְדוּשָּׁה) מִמָּקוֹם (שֵׁנִי וְ)עֶלְיוֹן יוֹתֵר, אוּן נָאכְמֶער - נִיט "כְּאִלוּ", נָאר בְּאוֹפֶן אַז מְ'אִיז מְגַלֶּה דִי מַעֲלָה אִין דֶעם תַּחְתּוֹן עַצְמוֹ, וִוי דֶער מָקוֹם וֶוערְט אַזוֹי וִוי דֶער עֶצֶם אַלֵיין (אַ דִירָה לְעַצְמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ[יג]). וְאַדְרַבָּה: דִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם טוּעֶן אוֹיף אִין תּוֹרָה וּמִצְווֹת מִיט זֵייעֶר אֵייגֶענֶער אִינִיצִיאַטִיוו (יוּזְמָה), בְּהֶתְאֵם צוּ דִי סְפֶּעצִיעֶלֶע מִנְהָגִים וּדְרָכִים ("הַלֵּךְ בְּנִימוּסֵיהּ") פוּן דֶעם מָקוֹם, מִיט וֶועלְכֶע עֶר צֵייכְנְט זִיךְ אוֹיס פוּן אַנְדֶערֶע עֶרְטֶער.

self-sufficient spiritually, and doesn't need an infusion (of holiness) from a (second) more rarified place. Moreover, not only does the place become "virtually" self-sufficient spiritually, but the hidden advantage of the bottom comes to the surface, and the place becomes a reflection of the Essence itself (a dwelling place for Hashem's Essence). Moreover, on their own initiative, the local people contribute to Torah and *mitzvos* in harmony with the special customs and practices of that locale ("abide by its customs"), which distinguish that place from elsewhere.

Diversifying One's Assets

ג. עַל פִּי זֶה אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק דֶער אוֹיפְטוּ פוּן דוֹרֵנוּ זֶה לְגַבֵּי הַדּוֹרוֹת שֶׁלְּפְנֵי זֶה: אִין דִי דוֹרוֹת שֶׁלִּפְנֵי זֶה זַיְינֶען אִידְן נִיט גֶעווֶען אַזוֹי פַארְשְׁפְּרֵייט בְּכָל קַצְוֵי תֵּבֵל וִוי בְּדוֹרֵנוּ זֶה. לֹא מִיבָּעִי בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם וֶוען אִידְן זַיְינֶען גֶעווֶען אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (וּסְבִיבָתָהּ), נָאר אֲפִילוּ אִין דִי דוֹרוֹת הָרִאשׁוֹנִים אִין גָלוּת, זַיְינֶען אִידְן גֶעווֶען נָאר אִין מְדִינוֹת מְסוּיָּמוֹת, עַל כָּל פָּנִים נָאר אִין חֲצִי כַּדּוּר הָעֶלְיוֹן; מַה שֶּׁאֵין כֵּן בְּדוֹרוֹת שֶׁלְּאַחֲרֵי זֶה - זַיְינֶען אִידְן גֶעווָארְן מֶער פַאנַאנְדֶערְגֶעשְׁפְּרֵייט אִין מֶערֶערֶע מְדִינוֹת, בִּיז אוֹיךְ אִין חֲצִי כַּדּוּר הַתַּחְתּוֹן (אִין אַמֶערִיקַא וכו'), וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר אִיז אִין דֶעם צוּגֶעקוּמֶען נָאכְמֶער, בִּיז אוּנְזֶער דוֹר - ווּאוּ אִידְן גֶעפִינֶען זִיךְ בְּכָל קַצְוֵי תֵּבֵל מַמָּשׁ, אוּן זַיְינֶען דָארְט מְקַיֵּם תּוֹרָה וּמִצְוֹות, וּבְאוֹפֶן שֶׁל הִתְלַבְּשׁוּת לְפִי מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם, בִּיז אַז זֵיי הָאבְּן אוֹיפְגֶעבּוֹיט אוּן זַיְינֶען מַמְשִׁיךְ אוֹיפְבּוֹיעֶן מוֹסְדוֹת שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹות בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם לְפִי עִנְיָנוֹ.

3. In this context, we can appreciate the accomplishment of this generation compared with earlier ones: In earlier generations, Jews were not as widely dispersed around the world. Needless to say, this was the case in the era of the Bais HaMikdash when Jews were concentrated in the land of Israel (and its environs), but this was the case even in the initial generations of exile since Jews were replanted only in certain countries, and only in the upper eastern hemisphere.[13] In contrast, in the generations that followed, Jewry spread out to a larger number of countries, reaching also the lower western hemisphere (America, etc.). With each passing generation, more places were populated, until our generation, when Jews can be found in the very furthest reaches. And in these far-out places, they observe Torah and its *mitzvos*, doing so while attired in the conventions of the locale. They have built and continue to build institutions furthering the cause of Torah and *mitzvos*, in each place according to its mores.

---

13. Generally, parts of the world east of Europe.

When one thinks about this even briefly, one can see this generation's unprecedented achievement — every country in the world has been refined and purified.

So in light of what was discussed above (and several times in the past), that according to all the signs, all the necessary refinements have been completed, it is understood why we are ready for the Redemption.

בְּשַׁעַת מְ׳טְרַאכְט זִיךְ אַרַיְין אִין דֶעם - אֲפִילוּ לְרֶגַע קַל - זֶעט מֶען דֶעם אוֹיפְטוּ פוּן אוּנְזֶער דוֹר לְגַבֵּי פְרִיעֶרְדִיקֶע דוֹרוֹת, אִין דֶעם וָואס מְ׳הָאט דֶעם בֵּירוּר וְזִיכּוּךְ פוּן כָּל מְדִינָה וּמְדִינָה שֶׁבָּעוֹלָם.

וְעַל פִּי הַמְדוּבָּר לְעֵיל (וְכַמָּה פְּעָמִים), אַז לוֹיט אַלֶע סִימָנִים הָאט מֶען שׁוֹין פַאְרעֶנְדִיקְט אַלֶע בֵּירוּרִים, אִיז מוּבָן פַאְרוָואס מְ׳הַאלְט שׁוֹין בַּא דֶער גְאוּלָה.

Redemption Of The World, In General; Of France, In Particular

4. All things are formulated in generalities and in particulars.[14] The subject discussed above — the consummate refinement of the world in general **— is reflected especially in the refinement of France** in particular.

But first, we need to preface: As one of the prophecies of Redemption (noted in the *haftorah* of last Shabbos), explicit mention is made of France, צרפת:[15]

> **The exile of this host of the Children of Israel… up until צרפת, Tzarfas… will take possession of the cities of the South. Saviors will ascend Mount Zion to rule Mount Eisav. Then, the kingdom will be Hashem's.**

We need to understand: Since the prophet specifies the exile and redemption of France, understandably, there is a special link between them. Because even if at the beginning of *Galus*, Jews were exiled to France,[16] why does this warrant explicit mention in Scripture? What difference does it make? Particularly, what difference does it make in the context of the prophecy being discussed — Redemption (and not the beginning of *Galus*, which took place close to two-thousand years earlier)!

ד. אַלֶע עִנְיָנִים זַיְינֶען אוֹיסְגֶעשְׁטֶעלְט בְּאוֹפֶן שֶׁל כְּלָלוּת וּפְרָטוּת[יד]. דֶער עִנְיָן הַנַּ״ל - שְׁלֵימוּת בֵּירוּר הָעוֹלָם - שְׁפִּיגְלְט זִיךְ אָפּ בִּמְיוּחָד אִין דֶעם בֵּירוּר פוּן מְדִינַת צָרְפַת.

וּבְהַקְדִּים, אַז אִין אֵיינֶער פוּן דִי יִעוּדֵי הַגְאוּלָּה (אִין דֶער הַפְטוֹרָה פוּן לֶעצְטְן שַׁבָּת) טַיְיטשְׁט מֶען אוֹיס בְּפֵירוּשׁ מְדִינַת צָרְפַת: ״וְגָלוּת הַחֵל הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל גו׳ עַד צָרְפַת גו׳ יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַה׳ הַמְּלוּכָה״[טו].

דַארְף מֶען פַארְשְׁטֵיין: פוּן דֶעם וָואס דֶער נָבִיא אִיז מְפָרֵט דֶעם גָלוּת וּגְאוּלָּה פוּן צָרְפַת, אִיז מוּבָן אַז ס׳אִיז דָא אַ שַׁיְיכוּת מְיוּחֶדֶת בֵּינֵיהֶם, וָוארוּם אֲפִילוּ אַז אִידְן זַיְינֶען לְכַתְּחִלָּה פַארְשִׁיקְט גֶעוָוארְן בִּתְחִלַּת הַגָּלוּת אִין צָרְפַת[טז], אִיז לְמַאי נַפְקָא־מִינָּהּ דָאס אוֹיסְטַיְיטשְׁן אִין פָּסוּק, וּבִפְרַט אִין אַ יִעוּד וָואס רֶעדט זִיךְ (נִיט וֶועגְן הַתְחָלַת הַגָּלוּת כִּמְעַט צְוֵויי טוֹיזְנְט יָאר צוּרִיק, נָאר) וֶועגְן דֶער גְאוּלָּה!

---

14. Analogous to how this principle applies to Torah — see Rashi on the beg. of *parshas Bahar*; *Tanya*, "Introduction," 3b. Also, note the Mishnah, *Chagigah* 10a, and the *Gemara*, ibid., 11a.

15. *Ovadiah* 1:20-21.

16. See *Radak*, ad loc.

From this that the prophet does mention France **it is understood that when discussing the Redemption, it is important to note that Redemption is connected with France, and that "the exile of this host" (the onset of *Galus*) took place in France. The reason, we can posit, is that the complete refinement of the world — "the kingdom will be Hashem's" — is achieved through the refinement and elevation of (the "Children of Israel" in) France, as will be explained.**

אִיז דֶערְפוּן פַּארְשְׁטַאנְדִיק אַז אִין דֶער גְאוּלָּה אִיז נוֹגֵעַ אַז דָאס אִיז פַּארְבּוּנְדְן מִיט צָרְפַת, אוּן אַז "גָלוּת הַחֵל הַזֶּה" (הַתְחָלַת הַגָּלוּת) אִיז גֶעוֶוען אִין "צָרְפַת". וְיֵשׁ לוֹמַר הַטַעַם, וַוייַל שְׁלֵימוּת בִּירוּר הָעוֹלָם - "וְהָיְתָה לַה' הַמְּלוּכָה" - וֶוערְט אוֹיפְגֶעטָאן דוּרְךְ דֶעם בִּירוּר וַעֲלִיָּה פוּן ("בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" אִין) צָרְפַת, כְּדִלְקַמָּן.

The French Revolution

5. This will be understood when we consider the change and novelty introduced in the relationship between Jews and France in our generation, in contrast to the generation of the Alter Rebbe.

As known,[17] in the time of Alter Rebbe, when war broke out between Napoleon of France and Czar Alexander of Russia, the Alter Rebbe reasoned that for the spiritual welfare of the Jewish people, concerning matters involving the Fear of Heaven, it would be advantageous for Russia to emerge victorious, and for France to go down in defeat. (The Alter Rebbe's position was at odds with that of another Jewish leader.)[18]

As the Alter Rebbe wrote:[19] "If Bonaparte wins, prosperity will improve in Israel, and Jewish standing will improve. However, Jewish hearts will be sundered and drawn away from their Father in Heaven. Should Alexander win, although poverty will increase in Israel, and the Jewish standing will be lowered, Jewish hearts will be connected, joined and bound with their Heavenly Father."

ה. וֶועט מֶען עֶס פַּארְשְׁטֵיין לוֹיט דֶעם שִׁינּוּי וְחִידּוּשׁ אִין דֶער יַחַס פוּן אִידְן בְּדוֹרֵנוּ זֶה צוּ מְדִינַת צָרְפַת, לְגַבֵּי דֶעם יַחַס אִין דֶעם דוֹר פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי'ן:

ס'אִיז יָדוּעַ[יז], אַז אִין דֶער צַייְט פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי'ן, ווֶען ס'אִיז גֶעוֶוען דִי מִלְחָמָה צְווִישְׁן נַאפָּאלְיָאן פוּן פְרַאנְקְרַייְךְ (צָרְפַת) אוּן דֶעם צַאר אַלֶכְּסַנְדֶר פוּן רוּסְלַאנְד, הָאט דֶער אַלְטֶער רֶבִּי גֶעהַאלְטְן (נִיט ווִי אַן אַנְדֶער גָדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל[יח]) אַז לְטוֹבַת הַמַּצָּב הָרוּחְנִי פוּן אִידְן בְּעִנְיְנֵי יִרְאַת שָׁמַיִם אִיז בֶּעסֶער אַז רוּסְלַאנְד זָאל מְנַצֵּחַ זַייְן אוּן צָרְפַת זָאל הָאבְּן אַ מַפָּלָה.

וּבִלְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ[יט]: "אִם יְנַצֵּחַ ב"פ [בּוֹנַאפַּארְט[כ]] יוּרְבֶּה הָעוֹשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל וְיוּרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, אֲבָל יִתְפָּרְדוּ וְיִתְרַחֲקוּ לִבָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל מֵאֲבִיהֶן שֶׁבַּשָּׁמַיִם, וְאִם יְנַצֵּחַ א' [אַלֶכְּסַנְדֶר] אִם כִּי יוּרְבֶּה הָעוֹנִי בְּיִשְׂרָאֵל וְיוּשְׁפַּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל אֲבָל יִתְקַשְּׁרוּ וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְעַקְּדוּ לִבָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל לַאֲבִיהֶן שֶׁבַּשָּׁמַיִם".

---

17. *Bais Rebbi*, vol. 1, ch. 22 (p. 45b, ff.); *Sefer Hasichos, Toras Shalom*, p. 203; *Letters of the Previous Rebbe*, vol. 5, p 451; *Sefer Hatoldos* of the Alter Rebbe, vol. 4, p. 1025, et passim. The sources mentioned in fn. 19, 21, below.

18. *Bais Rebbi,* loc. cit., fn. 1; *Toras Shalom*, loc. cit.; *Likkutei Dibburim,* vol. 4, p. 714b; see the Rebbe's *sichah* on the night of Simchas Torah (before *hakafos*), 5744.

19. In his letter to the Chassid R. Moshe Meizlish, published in *Igros Kodesh* of the Alter Rebbe, sec. 64 (p. 150, 151); et al.

The rationale for the Alter Rebbe's position was as follows: France (with Napoleon as its helm) had postured itself as the harbinger of freedom, from religion and faith in Hashem. G-d protect us! This *klipah* of the French Republic (and Napoleon) — embodying "the potency of *klipah* and stern judgment," rooted in its "arrogance and pride, depending and relying [solely] on their power and might…; boasting,[20] 'my strength and the might of my hand' shunting aside any consideration of Divine providence, faith, and trust in G-d…" (analogous to the *klipah* of Sennacherib), as the Mittler Rebbe explains[21] — was not transitory. Rather, it is potent in all later times and generations.

As historically documented, the French revolution in 5549[22] (which led Napoleon to become the leader of France several years later), was also an ideological revolution, a phenomenon of general import that brought in its wake a fundamental change to the entire world. This revolution was one of the primary events upon which the pillars of governance of the "modern world" and culture are fixed until this very day:

Until the French revolution, the French government (and those of most nations) lay in the hands of the king and queen, who ruled the country as they fancied. The underpinning of the revolution was that human beings should be at liberty to behave however they feel. Consequently, the king and queen were overthrown to unshackle the state from the fetters of their control and rulership. Governance was transferred to public officials who represented all the citizenry of the country.

דֶער טַעַם אוֹיף דֶעם אִיז גֶעוֶוען, וַוייל צָרְפַת (אוּן נַאפָּאלְיָאן בְּרֹאשָׁהּ) הָאט מִיט זִיךְ דֶעמוּלְט פָּארְגֶעשְׁטֶעלְט אַ תְּנוּעָה פוּן חוֹפֶשׁ רַחֲמָנָא לִצְלַן מִכָּל עִנְיְנֵי דַת וֶאֱמוּנָה אִין דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן. אוּן דִי קְלִיפָּה פוּן מַלְכוּת צָרְפַת (נַאפָּאלְיָאן) - וֶועלְכֶע אִיז גֶעוֶוען "תּוֹקֶף הַקְלִיפָּה וְהַדִין הַקָשֶׁה" צוּלִיבּ זֵייעֶר "גֵאוּת וְהִתְנַשְּׂאוּת לִתְלוֹת וְלִסְמוֹךְ עַל כֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ כו' לוֹמַר כֹּחִי וְעוֹצֶם יָדִי וּמְסַלֵק הַהַשְׁגָחָה וֶאֱמוּנָה וּבִטָחוֹן בֵּאלֹקִים כו'" (בְּדוּגְמַת דִי קְלִיפָּה פוּן סַנְחֵרִיב), וִוי דֶער מִיטֶעלֶער רֶבִּי אִיז מְבַאֵר[כא] - אִיז נִיט גֶעוֶוען בְּלוֹיז אַן עִנְיָן לְפִי שָׁעָה כו', נָאר נוֹגֵעַ לְכָל הַזְמַנִים וְהַדוֹרוֹת לְאַחֲרֵי זֶה,

כַּיָדוּעַ בְּדִבְרֵי הַיָמִים אַז דִי פְּרַאנְצוֹיזִישֶׁע רֶעוואָלוּצִיֶע בִּשְׁנַת תקמ"ט (וָואס אַלְס תּוֹצָאָה דֶערְפוּן אִיז נַאפָּאלְיָאן גֶעוָוארְן פִירֶער פוּן צָרְפַת עֶטְלֶעכֶע יָאר שְׁפֶּעטֶער) אִיז גֶעוֶוען אוֹיךְ אַן אִידִיעָלָאגִישֶׁע מַהְפֵּכָה, אַן עִנְיָן כְּלָלִי וָואס הָאט מִיט זִיךְ מִיטְגֶעבְּרַאכְט אַ שִׁינוּי עִיקָרִי אִין דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט, אוּן זִי אִיז גֶעוֶוען פוּן דִי מְאוֹרָעוֹת עִיקָרִיוֹת אוֹיף וֶועלְכֶע סְ'זַיְינֶען אוֹיפְגֶעבּוֹיט גֶעוָוארְן דִי יְסוֹדוֹת הַהַנְהָגָה פוּן דֶער "מָאדֶערְנֶער וֶועלְט" אוּן קוּלְטוּר, עַד הַיוֹם הַזֶה:

בִּיז דֶער מַהְפֵּכָה, אִיז דִי מֶמְשָׁלָה פוּן צָרְפַת (וְרוֹב הַמְדִינוֹת) גֶעוֶוען אִינְגַאנְצְן אִין דֶער הַאנְט פוּן דֶעם מֶלֶךְ וּמַלְכָּה, אוּן זֵיי הָאבְּן אָנְגֶעפִירְט מִיט אִיר וִוי בַּא זֵיי אִיז אוֹיסְגֶעקוּמֶען. דִי רֶעוָואלוּצִיֶע אִיז גֶעוֶוען בַּאגְרִינְדֶעט אוֹיף דֶעם אַז מֶענְטשְׁן זַיְינֶען פְרַיי צוּ זִיךְ פִירְן וִוי זֵיי ווִילְן, אוּן דֶערְפַאר הָאט מֶען אַרָאפְּגֶעוָוארְפְן דֶעם מֶלֶךְ וּמַלְכָּה צוּ בַּאפְרַייְעֶן דִי מְדִינָה פוּן זֵייעֶר שְׁלִיטָה וּמֶמְשָׁלָה, אוּן דָאס זָאל אִיבֶּערְגֵיין צוּ הַנְהָלַת הַצִיבּוּר וֶועלְכֶער שְׁטֶעלְט פָאר כָּל אַנְשֵׁי הַמְדִינָה.

---

20. *Devarim* 8:17.

21. In his letter to the Chassid, R. Moshe, referred to above, published in *Igros Kodesh* of the Mittler Rebbe, sec. 8 (p. 237, ff.); et al.

22. 1789 CE

The advantage of this system was that it enhanced physical liberties, and promoted fairness and equality, etc., and would have brought new freedoms and prosperity to the Jewish people. However, since the movement was not founded on the bedrock of faith and trust in Hashem, the movement brought along with it (especially, through Napoleon) a trend to pursue spiritual freedom,[23] freedom from matters of religion, wholesale repudiation of religious strictures, and an overall feeling of a free-for-all, etc. This effect also influenced several other countries at the time, and later on.

On account of this deleterious spiritual effect, the Alter Rebbe strongly opposed the sovereignty of France and prayed for France to be trounced in battle.

His antagonism was so formidable that because he refused to capitulate to French rule, he fled from Liadi with his entire household (with all their property and possessions).[24] (In the natural course of events, as a consequence of his escape and these exhausting journeys,[25] the Alter Rebbe passed away in the village of Piena,[26] on 24 Teves.)[27]

The Alter Rebbe had promised (the Mittler Rebbe), with an oath,[28] that Russia would win the war. And so it was. Thus, the Jews were spared from the pernicious influence that would have penetrated had France conquered Russia. Afterward, the Jewish people were able to continue their work in drawing their hearts closer to their Heavenly Father. In particular, this goal was accomplished through the dissemination of Chassidic doctrine in that country

כָּאטשׁ אֲפִילוּ אַז דָאס הָאט דִי מַעֲלָה וָואס עֶס קוּמְט צוּ אִין חוּפֶשׁ בְּגַשְׁמִיּוּת אוּן אִין צֶדֶק וְיוֹשֶׁר כו׳, אוּן דָאס וָואלְט גֶעבְּרַאכְט אַ חֵירוּת וַעֲשִׁירוּת בַּא אִידְן - אִיז אָבֶּער וויִבַּאלְד אַז מְ׳הָאט דָאס נִיט בַּאגְרִינְדֶעט אוֹיף דֶעם יְסוֹד פוּן אֱמוּנָה וּבִטָּחוֹן בַּה׳ - הָאט דָאס מִיט זִיךְ אוֹיךְ גֶעבְּרַאכְט (אוּן סְפֶּעצִיעֶל דוּרְךְ נַאפָּאלְיָאן) אַ צוּגַאנְג פוּן חוּפֶשׁ בְּרוּחְנִיּוּת[כב], חוּפֶשׁ פוּן עִנְיָנֵי דַת, אוּן פְּרִיקוּת עוֹל וְהֶפְקֵרוּת וכו׳, וָועלְכֶע הָאט מַשְׁפִּיעַ גֶעוֶוען אוֹיף נָאךְ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינוֹת בִּזְמַן הַהוּא וּבִזְמַנִּים שֶׁלְּאַחֲרֵי זֶה.

וּמִטַּעַם זֶה הָאט דֶער אַלְטֶער רֶבִּי מְנַגֵּד גֶעוֶוען בְּכָל הַתּוֹקֶף קֶעגְן מַלְכוּת צָרְפַת, אוּן הָאט מִתְפַּלֵּל גֶעוֶוען אַז זֵיי זָאלְן פַארְלִירְן דִי מִלְחָמָה,

וְעַד כְּדֵי כַּךְ, אַז צוּלִיבּ דֶעם וָואס עֶר הָאט נִיט גֶעוָואלְט זַיְין תַּחַת שְׁלִיטָתָם, אִיז דֶער אַלְטֶער רֶבִּי מִיט כָּל בְּנֵי בֵּיתוֹ (וְכָל רְכוּשׁוֹ וּנְכָסָיו) אַנְטְלָאפְן פוּן לְיַאדִי[כג] (בִּיז אַז בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע אַלְץ תּוֹצָאָה דֶערְפוּן[כד] אִיז דֶערְנָאךְ גֶעוֶוען דִי הִסְתַּלְּקוּת פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי׳ן אִין כְּפַר פְּיֶענָא בְּכ״ד טֵבֵת).

אוּן עֶר הָאט מַבְטִיחַ גֶעוֶוען (דֶעם מִיטֶעלְן רֶבִּי׳ן), עַד לִידֵי שְׁבוּעָה[כה], אַז רוּסְלַאנְד וֶועט מְנַצֵּחַ זַיְין דִי מִלְחָמָה, אוּן כַּךְ הֲוָה. וָואס דוּרְךְ דֶעם זַיְינֶען אִידְן דֶעמוּלְט גֶערַאטֶעוֶועט גֶעוָוארְן פוּן דֶער הַשְׁפָּעָה בִּלְתִּי רְצוּיָה וָואס וָואלְט גֶעוֶוען אוֹיבּ דֶעמוּלְט וָואלְט צָרְפַת אַיְינְגֶענוּמֶען רוּסְלַאנְד, אוּן אִידְן הָאבְּן דֶערְנָאךְ גֶעקֶענְט מַמְשִׁיךְ זַיְין עֲבוֹדָתָם בְּקִירוּב לִבָּם אֶל אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וּבִמְיוּחָד - דוּרְךְ דֶעם גִילּוּי פוּן תּוֹרַת הַחֲסִידוּת בִּמְדִינָה הַהִיא

---

23. See *sichah* of Simchas Torah 5676, reproduced in *Migdal Oz* (ed. Kfar Chabad, 5740), end of p. 457, et passim.

24. See the letter of this Mittler Rebbe, *supra*, at length (*Igros Kodesh*, loc cit., p. 240 ff.); *Likkutei Dibburim*, vol. 1, 13b ff.

25. *Igros Kodesh*, ibid., p. 244; *Bais Rebbi*, loc cit., 46a, fn, 2; *Likkutei Dibburim*, ibid., 14b.

26. A small village near Kursk.

27. In the year 5573, 1812 CE.

28. *Igros Kodesh*, ibid., p. 243.

through the agency of the Rebbeim, our leaders, the scions of the Alter Rebbe.

דוּרְךְ רַבּוֹתֵינוּ נְשִׂיאֵינוּ מְמַלְאֵי מְקוֹמוֹ פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי'ן.

The Power Of Outreach

6. On this basis, we can appreciate the novelty introduced particularly in our generation, vis-à-vis our attitude towards France. This change was accomplished with the fortitude of the Previous Rebbe, the leader of our generation, which he invested in his **emissaries:**[29]

True, France in those days was fueled by "the potency of *klipah*...," and it opposed conduct conforming with G-d-fearing standards, and particularly, with the ways of Chassidus, for which reason the Alter Rebbe had expressed his strong resistance to a French military victory (as discussed above in section 5); and also in subsequent generations,[30] it was clear that the situation in France was not terribly conducive to promoting piety, etc. Similarly, it was true that the Rebbeim, our leaders (who had taken up the mantle of leadership after the Alter Rebbe) rarely engaged in publicizing and disseminating Chassidic doctrine in France.[31]

Nonetheless, recently the situation has changed from one extreme to the other. Not only has the light of holiness (from elsewhere) also reached and radiated over there, but Jews who learn Torah (both its revealed and inner dimensions) and who observe *mitzvos* piously have been settled there for some time. In particular, this resulted from a mission spearheaded by the Previous Rebbe, and those who were dispatched engaged in Torah study and the meticulous observance of *mitzvos*, recording Torah novellae, etc.,

ו. דֶערְבַּיי זֶעט מֶען דֶעם חִידוּשׁ וואָס אִיז צוּגֶעקוּמֶען בִּמְיוּחָד בְּדוֹרֵנוּ זֶה אִין דֶעם יַחַס צוּ מְדִינַת צָרְפַת, בְּכֹחַ וּבִשְׁלִיחוּת פוּן כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ[כו]:

נִיט קוּקְנְדִיק אוֹיף דֶעם וואָס דִי מְדִינָה אִיז גֶעוועֶן בִּזְמַנִּים הָהֵם דֶער "תּוֹקֶף הַקְּלִיפָּה כו'", אוּן הָאט מְנַגֵּד גֶעוועֶן צוּ דֶער הַנְהָגָה עַל פִּי יִרְאַת שָׁמַיִם וּבִפְרַט בְּדֶרֶךְ הַחֲסִידוּת וכו', וואָס צוּלִיבּ דֶעם הָאט דֶער אַלְטֶער רֶבִּי אַזוֹי שְׁטַארְק מְנַגֵּד גֶעוועֶן צוּ אִיר נִצָּחוֹן (כַּנַּ"ל סְעִיף ה), אוּן אוֹיךְ אִין דִי דוֹרוֹת לְאַחֲרֵי זֶה[כז] - זֶעט מֶען בְּפוֹעֵל, אַז דֶער מַצָּב אִין צָרְפַת אִיז נִיט גֶעוועֶן אַזוֹי מְסוּגָּל אוֹיף יִרְאַת שָׁמַיִם כו', אוּן אוֹיךְ בַּא רַבּוֹתֵינוּ נְשִׂיאֵינוּ (מְמַלְאֵי מְקוֹמוֹ פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי'ן) אִיז נִיט גֶעוועֶן בִּקְבִיעוּת (כָּל כַּךְ) דֶער גִּילוּי פוּן הֲפָצַת תּוֹרַת הַחֲסִידוּת אִין צָרְפַת[כח]-

אִיז דֶער מַצָּב אִיצְטֶער נִשְׁתַּנֶּה גֶעוואָרְן מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה, אַז נִיט נָאר וואָס דָארְטְן הָאט דֶערְגְרֵייכְט דֶער אוֹר הַקְּדוּשָּׁה (מִמָּקוֹם אַחֵר), נָאר אִידְן לוֹמְדֵי תּוֹרָה (נִגְלֶה דְתוֹרָה וּפְנִימִיּוּת הַתּוֹרָה) וּמְקַיְּמֵי מִצְוֹת בְּיִרְאַת שָׁמַיִם הָאבְּן זִיךְ דָארְט בַּאזֶעצְט לְמֶשֶׁךְ זְמַן, וּבִמְיוּחָד - בִּשְׁלִיחוּתוֹ פוּן כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ, אוּן זִיךְ דָארְט עוֹסֵק גֶעוועֶן אִין לִימּוּד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת בְּהִידּוּר, אוּן מִיט שְׁרַייבְּן חִידּוּשֵׁי תּוֹרָה וכו', פוּן וועֶלְכֶע אוֹיךְ

29. For elaboration on the following, see also *Sefer Hasichos 5749*, vol. 2, p. 570, et passim; *sichah* delivered on Shabbos *parshas Vayishlach,* 5752, sec. 12.

30. Likewise in earlier generations, when "the French people caused much harm to the Jewish people, ... as described in the book, *Shevet Yehudah*, at length, etc." (*Igros Kodesh* of the Mittler Rebbe, ibid., 239; see also his book, *Shaarei Teshuvah*, vol. 1, ch. 5 (5b)).

31. See later, sec. 7, the variations in the periods regarding this point.

which other Jews (in different places) could learn from since these novellae were later printed, and so forth.

Particularly, after World War Two, by Divine Providence, Jews from various countries reached there and settled. This influx transformed the country into a place and center of Torah and Jewish life,[32] from where Torah and Judaism were disseminated, in general; as were the Chassidic wellsprings, in particular. This was accomplished by establishing many institutes of Torah and *tefillah*, including, and especially, the *yeshiva* of "*Tomchei Tmimim* Lubavitch," and "*Achei Tmimim*," and so on, with a slew of branches. Also, schools, in general, offering unadulterated Jewish education[33] were founded. In addition, Jewish works on the revealed and inner dimension of the Torah are published there. All these accomplishments continue to grow and expand, and to illuminate.

In this context, we can appreciate the innovation: Just as we find concerning man's *avodah* in the world as a whole, that from one generation to the next, Jews reach new and more remote places in order to bring about the desired spiritual refinements — for the consummate refinement can only take place after Jews settle in a region and "abide by its customs," employing the local customs to augment their divine service (as discussed in section 2) — so, too, concerning the work of the Rebbeim, our leaders, in spreading Torah and Judaism and disseminating the wellsprings of Chassidus outward: During generations, this work has been increasingly augmented. And now, in this generation of ours, the work of refinement has reached the country of France. Notwithstanding that France was the

אַנְדֶערֶע (בִּמְקוֹמוֹת אֲחֵרִים) קֶענֶען לֶערְנֶען, דוּרְךְ דֶעם וָואס דָאס אִיז דֶערְנָאךְ אַרוֹיס אִין דְפוּס וְכַיּוֹצֵא בָזֶה.

וּבִמְיוּחָד - נָאךְ דֶער צְוֵויְיטֶער וֶועלְט מִלְחָמָה, זַיְינֶען בְּהַשְׁגָחָה פְּרָטִית אָנְגֶעקוּמֶען אַהִינְצוּ און זִיךְ דָארְט בַּאזֶעצְט אִידְן פוּן פַארְשִׁידֶענֶע מְדִינוֹת, בִּיז אַז זִי אִיז גֶעוָוארְן אַ מָקוֹם וּמֶרְכָּז פוּן תּוֹרָה אוּן אִידִישְׁקַיְיט, פוּן הֲפָצַת הַתּוֹרָה וְהַיַּהֲדוּת בִּכְלַל אוּן הֲפָצַת מַעְיָנוֹת הַחֲסִידוּת בִּמְיוּחָד, דוּרְךְ דֶעם וָואס מְ׳הָאט דָארְט אוֹיפְגֶעשְׁטֶעלְט אַ רִיבּוּי מוֹסְדוֹת שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, כּוֹלֵל וּבִמְיוּחָד - יְשִׁיבַת ״תּוֹמְכֵי תְמִימִים לְיוּבַּאוִויטְשׁ״, אוֹיךְ ״אַחֵי תְּמִימִים״ וְכַיּוֹצֵא בָזֶה, מִיט כַּמָּה וְכַמָּה סְנִיפִים, אוּן מוֹסְדוֹת חִינּוּךְ בִּכְלַל עַל טַהֲרַת הַקּוֹדֶשׁ, אוּן נוֹסָף לְזֶה - דְרוּקְט מֶען דָארְט סְפָרִים, אִין נִגְלֶה דְתוֹרָה אוּן אִין פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה, וְכָל זֶה בְּאוֹפֶן פוּן הוֹלֵךְ וּמוֹסִיף וְאוֹר.

אוּן דֶער חִידּוּשׁ בְּדָבָר אִיז מוּבָן עַל פִּי הַנַּ״ל: כְּשֵׁם וִוי דָאס אִיז בַּנּוֹגֵעַ צוּ דֶער עֲבוֹדָה בִּכְלָלוּת הָעוֹלָם, אַז מִדּוֹר לְדוֹר זַיְינֶען אִידְן אָנְגֶעקוּמֶען אִין נַיְיעֶ, וַוייְטֶערֶע עֶרְטֶער בִּכְדֵי דָארְטְן אוֹיפְטָאן דֶעם בִּירוּר, וָוארוּם דִי שְׁלֵימוּת הַבִּירוּר אִיז בְּשַׁעַת מְ׳בַּאזֶעצְט זִיךְ אִין דֶעם מָקוֹם אוּן ״הַלֵךְ בְּנִימוּסֵיהּ״, מְ׳נוּצְט אוֹיס דִי מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם אוֹיף מוֹסִיף זַיְין אִין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם (כַּנַּ״ל סְעִיף ב) - אַזוֹי אִיז אוֹיךְ בַּנּוֹגֵעַ צוּ דֶער עֲבוֹדָה פוּן רַבּוֹתֵינוּ נְשִׂיאֵינוּ אִין הֲפָצַת הַתּוֹרָה וְהַיַּהֲדוּת אוּן הֲפָצַת הַמַּעְיָנוֹת חוּצָה, אַז בְּהֶמְשֵׁךְ הַדּוֹרוֹת אִיז אִין דֶעם צוּגֶעקוּמֶען מֶער אוּן מֶער, בִּיז אַז בְּדוֹרֵנוּ זֶה אִיז צוּגֶעקוּמֶען דֶער בִּירוּר אוֹיךְ פוּן מְדִינַת צָרְפַת, אַז נִיט קוּקְנְדִיק אוֹיף דֶעם וָואס זִי אִיז גֶעוֶוען

32. In the original, "*Yiddishkeit*."

33. In the Hebrew original, "*al taharas hakodesh*"; meaning, "uncompromised holy purity."

most sordid of places, and its customs were then in conflict with pious conduct, etc. (for which reason the Alter Rebbe had opposed a French victory over Russia), still, in our generation, Jews have settled in that country (with the strength of the Previous Rebbe, as will be explained), and refined and purified it. In fact, they have done so to the extent that, on the contrary, they have utilized the local customs ("abide by its customs") for the purpose of boosting the diffusion of Torah and Jewish values, and the dissemination of Chassidus.[34]

אַ מָקוֹם תַּחְתּוֹן בְּיוֹתֵר און דִי מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם זַײַנֶען גֶעווֶען דַאמָאלְס אַ סְתִירָה צוּ עִנְיָנֵי יִרְאַת שָׁמַיִם כו' (וָואס דֶערְפַאר הָאט דֶער אַלְטֶער רֶבִּי מְנַגֵד גֶעווֶען צוּ דֶעם נִצָּחוֹן פוּן צָרְפַת), הָאבְּן אִידְן בְּדוֹרֵנוּ זֶה (בְּכֹחַ פוּן כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ, כְּדִלְקַמָּן) זִיךְ בַּאזֶעצְט אִין דֶער מְדִינָה און אִיר מְבָרֵר גֶעווֶען און מְזַכֵּךְ גֶעווֶען, בִּיז אַז אַדְּרַבָּה - מְ'הָאט אוֹיסְגֶענוּצְט דִי מִנְהָגֵי הַמָּקוֹם ("הַלֵּךְ בְּנִימוּסֵיהּ") אוֹיף מוֹסִיף זַײַן אִין הֲפָצַת הַתּוֹרָה וְהַיַּהֲדוּת און הֲפָצַת תּוֹרַת הַחֲסִידוּת.

The Power Of Outreach

7. The ability to achieve this goal stems from the Previous Rebbe, the *Nasi Doreinu*,[35] who conducted himself similarly:

ז. וְיֵשׁ לוֹמַר אַז דֶער כֹּחַ אוֹיף דֶעם קוּמְט דֶערְפוּן וָואס אַזוֹי אִיז גֶעווֶען דֶער סֵדֶר בַּא דֶעם נְשִׂיא הַדּוֹר אַלֵיין, כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר:

Our earlier Chassidic leaders, up until the Previous Rebbe had made their permanent residence in Russia. Even when they left the country — beginning with the Rebbe Maharash[36] — they did so only temporarily, with the intention of returning.

דֶער מָקוֹם קָבוּעַ פוּן רַבּוֹתֵינוּ נְשִׂיאֵינוּ בִּיז כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר אִיז גֶעווֶען אִין מְדִינַת רוּסְיָא. אֲפִילוּ וֶוען מְ'אִיז אַרוֹיסְגֶעפָארְן פוּן מְדִינָה הַהִיא - וָואס דָאס הָאט זִיךְ אָנְגֶעהוֹיבְּן פוּן דֶעם רֶבִּי'ן מַהֲרַ"שׁ[כט] - אִיז דָאס גֶעווֶען נָאר בְּאוֹפֶן עֲרַאי, עַל מְנָת לַחֲזוֹר.

During his leadership, the Previous Rebbe introduced a novelty not seen with his predecessors in that he permanently left Russia, and settled in other countries. In general, the years of his leadership can be divided into three periods of approximately ten years each (as discussed once previously):[37] In the first period (5680-5688)[38] — he lived principally in Russia. During the second, (5688-5700),[39] he lived primarily in Poland. And in the third, (5700-5710),[40] he lived in the United States of America.

בַּא נְשִׂיא דוֹרֵנוּ אִיז צוּגֶעקוּמֶען דֶער חִידּוּשׁ לְגַבֵּי דִי נְשִׂיאִים שֶׁלְּפָנָיו - אַז עֶר הָאט עוֹקֵר גֶעווֶען מְקוֹמוֹ פוּן מְדִינַת רוּסְיָא, און הָאט זִיךְ בַּאזֶעצְט אִין אַנְדֶערֶע מְדִינוֹת. וּבִכְלָלוּת - זַײַנֶען בִּשְׁנוֹת נְשִׂיאוּתוֹ גֶעווֶען דְרַיי תְּקוּפוֹת, פוּן לְעֶרֶךְ עֶשֶׂר שָׁנִים (ווִי גֶערֶעדְט אַמָאל[ל]): דִי עֶרְשְׁטֶע תְּקוּפָה (תר"פ-תרפ"ח) - בְּעִיקָר אִין רוּסְלַאנְד, דִי צְווֵייטֶע תְּקוּפָה (תרפ"ח-ת"ש) - אִין פּוֹלִין, און דִי דְרִיטֶע תְּקוּפָה (ת"ש-תש"י) - אִין אַרְצוֹת הַבְּרִית.

---

34. Meaning, aside from the French customs and culture having no negative affect, but moreover, they were sublimated.

35. Lit. "the leader of our generation."

36. See *Sefer Hatoldos Admor Maharash* (Kehot, 5730), pp. 39, 42, 52.

37. *Likkutei Sichos*, vol. 18, p. 303, et passim.

38. 1920-1928

39. 1928-1940

40. 1940-1950

In the context of the discussion above — that wherever a person finds himself, he must use[41] the customs and dispositions of the locale ("abide by its customs") — changes were introduced from one place to next, in how the work of disseminating the knowledge and values of Torah and Judaism was carried out, as well as in how the wellsprings of Chassidus were disseminated. The manner shifted to conform to where he had settled.

We can posit that since the *Nasi Doreinu* himself adopted different approaches to his work, beginning with Russia (the place of his forebears), where all the preceding Chabad Rebbeim had carried out their work, up until the United States, the lower hemisphere, where he continued his work — this empowered others to purify all the places on the globe, even the lowest of places, such as France, and so on.

This was the novelty introduced in our generation, relative to the generation of the Alter Rebbe (and in general, earlier generations) — and seen clearly in connection with France:

The refinement and purification accomplished regionally through the *avodah* of disseminating Torah and Judaism, and the wellsprings of Chassidus outward, over a number of generations since the time of the Alter Rebbe, also indirectly refined and purified the entire world (following a top-down dynamic).[42] Moreover, and of principal importance: As we get closer to the final redemption when the refinement of the entire world will be achieved — in our generation, we have been infused with the additional power of a higher sort from the Previous Rebbe, *Nasi Doreinu*, to refine even France.

וְעַל פִּי הַמְדוּבָּר לְעֵיל, אַז בְּכָל מָקוֹם דַארְף זַיְין דִי הִתְלַבְּשׁוּת לוֹיט דִי מִנְהָגִים וּתְכוּנוֹת הַמָּקוֹם ("הַלֵּךְ בְּנִימוּסֵיהּ"), זַיְינֶען גֶעוֶוען שִׁינּוּיִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם אִין דֶעם אוֹפֶן הָעֲבוֹדָה פוּן הֲפָצַת הַתּוֹרָה וְהַיַּהֲדוּת אוּן הֲפָצַת הַמַּעְיָנוֹת חוּצָה, בְּהֶתְאֵם צוּ דֶעם מָקוֹם וואוּ עֶר הָאט זִיךְ בַּאזֶעצְט.

וְיֵשׁ לוֹמַר, אַז וויבַּאלְד אַז בַּא נְשִׂיא דוֹרֵנוּ עַצְמוֹ אִיז גֶעוֶוען דִי הִתְלַבְּשׁוּת אִין פַארְשִׁידֶענֶע אוֹפַנֵּי הָעֲבוֹדָה, פוּן רוּסְלַאנְד (מְקוֹם אֲבוֹתָיו), וואוּ אַלֶע רַבּוֹתֵינוּ נְשִׂיאֵינוּ הָאבְּן גֶעטָאן עֲבוֹדָתָם, בִּיז אִין אַרְצוֹת הַבְּרִית, חֲצִי כַּדּוּר הַתַּחְתּוֹן - הָאט דָאס גֶעגֶעבְּן דֶעם כֹּחַ צוּ אוֹיפְטָאן דֶעם בֵּירוּר פוּן כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, אוֹיךְ אִין דֶעם תַּחְתּוֹן בְּיוֹתֵר, ווִי מְדִינַת צָרְפַת וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה.

אוּן דָאס אִיז דֶער חִידּוּשׁ פוּן דוֹרֵנוּ זֶה לְגַבֵּי דֶעם דוֹר פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי'ן (אוּן דִי דוֹרוֹת שֶׁלִּפְנֵי זֶה בִּכְלַל) - ווִי מְ'זֶעט עֶס בְּגָלוּי בְּיַחַס צוּ מְדִינַת צָרְפַת:

לְאַחֲרֵי דֶער בֵּירוּר וְזִיכּוּךְ וואָס הָאט זִיךְ אוֹיפְגֶעטָאן דוּרְךְ דֶער עֲבוֹדָה פוּן הֲפָצַת הַתּוֹרָה וְהַיַּהֲדוּת וַהֲפָצַת הַמַּעְיָנוֹת חוּצָה בְּמֶשֶׁךְ כַּמָּה וְכַמָּה דוֹרוֹת פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי'ן, וואָס דִי עֲבוֹדָה הָאט אוֹיפְגֶעטָאן אַ בֵּירוּר וְזִיכּוּךְ אוֹיךְ בְּכָל הָעוֹלָם (בְּדֶרֶךְ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה), וְעוֹד וְעִיקָר: קוּמֶענְדִיק אַלְס נֶעעֶנְטֶער צוּ דֶער גְאוּלָּה ווֶען עֶס ווֶעט זַיְין שְׁלֵימוּת הַבֵּירוּר פוּן כָּל הָעוֹלָם - הָאט מֶען בְּדוֹרֵנוּ זֶה בַּאקוּמֶען פוּן כְּבוֹד קְדוּשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ נָאךְ אַ הֶעכֶערְן כֹּחַ, צוּ אוֹיפְטָאן דֶעם בֵּירוּר אוֹיךְ פוּן מְדִינַת צָרְפַת.

41. Lit., "garb himself."

42. In the original Hebrew, "*mille-maalah le'matah*"; referring here to a transformation initiated externally, from a higher source. As such, the transformation is not internalized, but it has the advantage that a change in the lower realm can be effected from afar. Frequently, a change initiated from below (and thus internalized by the lower plane) needs to be preceded by influence (an "awakening") coming from above.

More generally, this *avodah* began with the Rebbe Maharash.[43] For as known,[44] he traveled to France several times, and while there (aside from contemplating and advancing Chassidic doctrine) influenced Jews to return to their ancestral religion.[45] Afterward, further refinements were made by the Rebbe Rashab, who visited France many times, and is where eventually (in Menton) he formulated the outline of his Chassidic *maamarim*[46] known as the *Series 5672*.[47] It was there, too, that he penned part of that series.[48]

In our generation, the key and complete refinement in a permanent, settled, and inward way[49] was achieved by the Previous Rebbe. Aside from having visited France occasionally, delivering Chassidic discourses and talks — he also dispatched family members as emissaries to France. They stayed there for several years,[50] and pursued their mission of learning the revealed and inner dimensions of the Torah. Similarly, the Previous Rebbe forwarded their copies of his Chassidic writings and letters. Also, various publications were prepared for print in France. [As discussed a number of times, the printed medium has advantages — it enjoys greater distribution, reaching a wider readership to whom this format is suited. In contrast, copies in longhand are only available to a select few — to those

וּבִכְלָלוּת יוֹתֵר - הָאט זִיךְ אָנְגֶעהוֹיבְּן דִי עֲבוֹדָה בְּזֶה נָאךְ פוּן דֶעם רֶבִּי'ן מַהֲרַ"שׁ[לא], כַּיָדוּעַ[לב] אַז עֶר אִיז עֶטְלֶעכֶע מָאל גֶעפָארְן אִין צָרְפַת אוּן הָאט דָארְט גֶעמַאכְט בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה (נוֹסָף לְזֶה וָואס עֶר הָאט דָארְט גֶעטְרַאכְט אוּן אוֹיפְגֶעטָאן עִנְיָנִים אִין תּוֹרַת הַחֲסִידוּת), אוּן דֶערְנָאךְ נָאכְמֶער דוּרְךְ דֶעם רֶבִּי'ן (מְהוֹרַשַׁ"ב) נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן, וָועלְכֶער אִיז דָארְט גֶעוָועֶן מֶערֶערֶע מָאל, בִּיז אַז דָארְט (אִין מֶענְטָאן) אִיז גֶעוָועֶן דֶער "בִּנְיָן" פוּן הֶמְשֵׁךְ תֶּעֶרַ"ב הַיָדוּעַ[לג], אוּן עֶר הָאט דָארְטְן אוֹיךְ גֶעשְׁרִיבְּן אַ חֵלֶק פוּן דֶעם הֶמְשֵׁךְ[לד].

אוּן עִיקַר וּשְׁלֵימוּת הַבִּירוּר - בְּאוֹפֶן שֶׁל קְבִיעוּת וְהִתְיַשְּׁבוּת וּבְאוֹפֶן פְּנִימִי[לה], בִּיז בְּאוֹפֶן פוּן הֲפָצָה - הָאט זִיךְ אוֹיפְגֶעטָאן בְּדוֹרֵנוּ, דוּרְךְ כְּבוֹד קְדוּשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ, וָואס - נוֹסָף לְזֶה וָואס עֶר אִיז גֶעוָועֶן אִין צָרְפַת כַּמָּה פְּעָמִים, אוּן הָאט דָארְט גֶעזָאגְט מַאֲמָרֵי חֲסִידוּת[לו] אוּן שִׂיחוֹת[לז] - הָאט עֶר דָארְטְן גֶעשִׁיקְט שְׁלוּחִים מִבְּנֵי בֵּיתוֹ, וָועלְכֶע הָאבְּן דָארְט גֶעלֶעבְּט כַּמָּה שָׁנִים[לח], אוּן עוֹבֵד גֶעוָועֶן עֲבוֹדָתָם בְּלִימּוּד נִגְלֶה דְתוֹרָה וּפְנִימִיּוּת הַתּוֹרָה, אוּן עֶר הָאט דָארְט גֶעשִׁיקְט כִּתְבֵי חֲסִידוּת וְאִגְּרוֹת קוֹדֶשׁ שֶׁלּוֹ, אוּן דָארְט זַיְינֶען אוֹיךְ צוּגֶעגְרֵייט גֶעוָוארְן כַּמָּה עִנְיָנִים לִדְפוּס[לט] [כִּמְדוּבָּר כַּמָּה פְּעָמִים דִי מַעֲלָה פוּן אַ דָבָר שֶׁבִּדְפוּס לְגַבֵּי אַ כְּתַב יַד, אַז דָאס דֶערְגְרֵייכְט צוּ אַ רִיבּוּי גָּדוֹל יוֹתֵר מֶענְטשְׁן אוּן אִיז צוּ זֵיי מֶער צוּגֶעפַּאסְט, מַה שֶׁאֵין כֵּן אַ כְּתַב יַד, וָואס אִיז שַׁיָיךְ נָאר צוּ יְחִידֵי סְגוּלָּה בַּא וָועמֶען עֶס לִיגְט דֶער כְּתַב אוּן וָועלְכֶע קֶענֶען דָאס

43. **Interesting to note that a number of the earlier Rebbeim spoke French. See *Sefer Hatoldos*, loc. cit., p. 42. See *Iggros Kodesh* of the Rebbe Rashab, vol, 4, p. 246. (It describes how when the Rebbe Rashab and his son, the Previous Rebbe, were once in France, they spoke in French over a span of four hours.)**

44. *Sefer Hatoldos*, **loc. cit., p. 42.**

45. Lit. "*making baalei teshuvah*."

46. This series of discourses is regarded as one of the most erudite and penetrating, systematic elucidations of mystical subjects.

47. **See *Likkutei Dibburim,* vol. 2, p. 301a, 305a.**

48. **See *Iggros Kodesh*, loc cit., vol. 2, p. 753.**

49. **In contrast, the Rebbe Maharash and Rashab did not dwell there permanently, etc.** unlike the Previous Rebbe who sent his emissaries to live there for several years.

50. **At the end of the winter of 5693, the Rebbe and his righteous wife, Chaya Mushka, may their merit protect us, settled in France, living there for about eight years, until 5701 — the Publisher.**

who can get a hold of them and who can decipher them. In particular, when material is printed for the first time, it is particularly precious, and naturally piques one's curiosity.][51] This was aside from several Torah essays that were written there and (later) published.

In general, they refined and purified the country by dressing their activities in native garb — "abide by its customs" — doing so specifically with piety[52] and grace,[53] in order to ensure that the refinement was inward and self-propelled.[54] These accomplishments were trailblazing and provided the power to break and transform the strong *klipah* of France.

The full revelation of this was achieved after the Previous Rebbe arrived in the United States, the lower hemisphere, and established there (in France) Yeshivas Tomchei Temimim, and other institutes; and appointed and dispatched emissaries for the purpose of settling there, building institutes, and propagating Torah and Judaism, in general, and Chassidus doctrine, in particular. We see empirically, especially during the last several years, the great and widespread success in all the programs aimed at publicizing Torah, Judaism, and the wellsprings all over France, and in other countries, continually increasing to suffuse light.

The success has grown to the extent that in addition to the *Nasi Doreinu* conferring the ability to channel holiness into the lower realm (doing so in a way that the holiness is drawn from elsewhere, from the home base of the *Nasi Doreinu*) — he confers the ability for

לייענען. ובפרט בשעת מ'דרוקט אפ א דבר חדש, וואס דאס האט אין א זיך א חביבות מיוחדת וועלכע ערוועקט סקרנות בטבע האדם[מ]], נוסף אויף כמה וכמה דברי תורה וואס זיינען דארט געשריבן געווארן און (דערנאך) ארויס לדפוס,

ובכללות - האט מען דארט אויפגעטאן א בירור וזיכוך בדרך התלבשות דורך "הלך בנימוסיה", ודוקא מתוך יראת שמים והידור, בכדי אויפטאן דעם בירור באופן פנימי, מיניה וביה, וועלכער האט דורכגעבראכן די וועג און גיט דעם כח צו צוברעכן און מהפך זיין דעם תוקף הקליפה.

און דער גילוי דערפון בשלימות איז ארויסגעקומען לאחרי וואס כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר איז אנגעקומען אין ארצות הברית, אין חצי כדור התחתון, און האט דארט (אין צרפת) מיסד געווען ישיבת תומכי תמימים און נאך מוסדות, און ממנה געווען און געשיקט שלוחים צו זיך דארט באזעצן און אויפבויען די מוסדות און מפיץ זיין תורה ויהדות בכלל און תורת החסידות במיוחד - ווי מ'זעט במוחש, ובפרט בשנים האחרונות, די הצלחה גדולה ומרובה אין די אלע פעולות פון הפצת התורה והיהדות והמעינות חוצה אין מדינת צרפת, ועוד מדינות, באופן דהולך ומוסיף ואור.

ביז אין אן אופן, אז נוסף אויף דעם וואס נשיא דורנו גיט כח צו ממשיך זיין קדושה אויך אין דעם תחתון (וואס דאס קען דאך אבער זיין אין אן אופן אז די קדושה ווערט דארט נמשך דוקא ממקום שני, דער מקום פון נשיא דורנו) - גיט ער כח אז

51. **Although at the beginning, it is natural (in the nature of non-Jews, as well) to be curious, *Rambam* codifies ("Laws of Divorce," end of ch. 2) that the inner-will of every Jew is to keep Torah and *mitzvos*. So understandably, on a deeper level, Torah literature lures a person because of his essential nature to learn and examine Torah material.**

52. In the Hebrew original, "*yirei Shamayim*"; lit., "fear of Heaven."

53. In the Hebrew original, "*hidur*"; lit., "embellishment," a term indicating that a *mitzvah* is performed meticulously.

54. In the original, terse Aramaic, "*minei u'bei*."; lit., "from it, and from inside itself."

the outpost France, etc. **itself to be made into a bedrock and fountain of Torah. This was achieved by the founding of *Yeshivas Tomchei Temimim* there, which replicated the original *yeshiva* in the town of Lubavitch as if it was the genuine article. So there was no need for having to draw inspiration from the archetype since the new *yeshiva* precisely mirrored the original.**

In addition, Torah essays are being published there now (as also in the past), both in *nigleh*[55] and in Chassidus, including original Torah ideas. This also underscores how France, etc., has become a reservoir of Torah matters for the entire world. Others also receive Torah material published over there, and so can review the Torah thoughts printed, and benefit thereby.[56]

As discussed, the successes enjoyed in France today are the yield of the seeds planted in earlier years[57] by the Previous Rebbe, *Nasi Doreinu*. Being the leader of our generation, and a *Nasi* is everything,[58] he imparted the power of the Essence to *all* his contemporaries, enabling them to refine the entire world, even the nethermost of places, to the point that the Essence itself is manifest, as discussed above.

אִין דֶעם מָקוֹם גוּפָא הָאט מֶען גֶעמַאכְט אַ מָקוֹם וּמָקוֹר אוֹיף תּוֹרָה, דוּרְךְ מְיַסֵד זַיְין דָארְט יְשִׁיבַת תּוֹמְכֵי תְמִימִים, אַזוֹי ווִי אִין לְיוּבַּאווִיטשׁ לְכַתְּחִלָּה[מא], כְּאִלוּ ווִי דָאס ווֶערְט זֶעלְבְּסְטְשְׁטֶענְדִיק, אוּן דַארְף נִיט אָנְקוּמֶען צוּ דֶער הַשְׁפָּעָה פוּן דֶעם מָקוֹר, ווָארוּם עֶס ווֶערְט פּוּנְקְט ווִי דֶער עִנְיָן אַלֵיין.

וְנוֹסָף לְזֶה - דְרוּקְט מֶען דָארְט (אוּן מְ'הָאט אָפְּגֶעדְרוּקְט אוֹיךְ בְּעָבַר) דִבְרֵי תוֹרָה, בְּתוֹרַת הַנִגְלֶה וְתוֹרַת הַחֲסִידוּת, כּוֹלֵל - חִידוּשֵׁי תּוֹרָה, ווָאס דָאס אִיז אוֹיךְ מַדְגִישׁ ווִי צָרְפַת וכו' ווֶערְן אַ מָקוֹר אוֹיף עִנְיָנֵי תּוֹרָה לְכָל הָעוֹלָם כֻּלוֹ, אַז אַנְדֶערֶע זַיְינֶען מְקַבֵּל פוּן דִי עִנְיָנֵי תּוֹרָה ווָאס מְ'דְרוּקְט דָארְטְן אָפּ, אוּן קֶענֶען אִין דֶעם לֶערְנֶען וְאוֹתִיּוֹת מַחְכִּימוֹת[מב] וכו'.

וְכָאָמוּר לְעֵיל, דִי אוֹיפְטוּאוּנְגֶען דָארְט אִיצְטֶער זַיְינֶען דֶער גִילוּי בְּפוֹעַל פוּן דִי כֹּחוֹת ווֶעלְכֶע כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ הָאט דָארְט אַרַיְינְגֶעלֵייגְט בְּשָׁנִים שֶׁלְּפְנֵי זֶה[מג]. ווָאס זַיְיעֶנְדִיק דֶער נְשִׂיא הַדוֹר וְהַנָשִׂיא הוּא הַכֹּל[מד] - גִיט עֶר דֶעם כֹּחַ הָעֶצֶם צוּ כָּל אַנְשֵׁי הַדוֹר צוּ אוֹיפְטָאן דֶעם בִּירוּר בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלוֹ, אוֹיךְ אִין דֶעם מָקוֹם הֲכִי תַּחְתּוֹן. בִּיז אִין אַן אוֹפֶן אַז אִין דֶעם מָקוֹם ווֶערְט נִתְגַלֶה דֶער עֶצֶם אַלֵיין, כַּנַ"ל.

How To Really Clean House

8. We may posit that this refinement [specifically, its two aspects: (a) refining the lower plane (but in a way that it remains on the bottom), and (b) the revelation of the Essence in the lower plane, so the lower plane becomes

ח. וְיֵשׁ לוֹמַר אַז דָאס [וּבִפְרָטִיּוּת - דִי צְווֵיי עִנְיָנִים אִין דֶעם בִּירוּר: (א) בִּירוּר הַתַּחְתּוֹן (אָבֶּער בְּאוֹפֶן אַז עֶר בְּלַיְיבְּט תַּחְתּוֹן), אוּן (ב) גִילוּי הָעֶצֶם אִין דֶעם תַּחְתּוֹן, אַזוֹי אַז עֶר ווֶערְט אֵיין זַאךְ מִיט

55. The revealed dimension of Torah: the Talmud, *halachah*, etc.

56. In the Hebrew original, "*osios machkeemos*"; lit., "looking at the printed) letters imparts knowledge." ***Shelah* 191b; *Migdol Oz*, "*Hilchos Ishus*," ch. 4, par. 9.**

57. Note what Rebbetzin Chaya Mushka, נ"ע, told a *shlucha* in France: "We ploughed and we sowed; now **you need to harvest." — the Publisher.**

58. See Rashi on *Bamidbar* 21:21. Meaning, a *Nasi,* in a sense, personifies the entire Jewish nation.

one with the higher realm] is also alluded in the very name of the country "France," in Hebrew, **צרפת**:

The word **צרפת** is cognate to the word **צירוף**, which denotes distillation,[59] refinement and purification, alluding to the Redemption, as it says,[60] "They will be refined and elucidated, and many will seek to distill them," since the Redemption will arrive when we have finished to refine and distill the entire world (as discussed in Section 1).

To add (jocularly and by way allusion): **צרפת** is numerically equivalent to seven-hundred and seventy (770), which is the perfect form of the number seven, as this number is expressed in the unit of 10's (70), and the unit of 100's (700), and then the sum of both (770). This numerical link alludes to the fact that through the refinement of these nations, the refinement of the entire world, together with all of its multifaceted aspects made during the seven days of creation, has been completely finished.

Moreover, "770" is the house number in which the Previous Rebbe, *Nasi Doreinu*, lived and worked for the last ten years of his life in this world, the United States of America (the lower hemisphere). This alludes, possibly, to the other (higher) aspect of the refinement and distillation process [in addition to refining the lower level, but in a way that it still remains lower in relation to the higher]. Meaning, the refined entity becomes similar to the essence (770) itself, the home of *Nasi Doreinu*, which serves as the central hub spreading the wellsprings nowadays to the furthest reaches of the world.

What more is that the above idea is further emphasized in the context of the directive to "abide by its customs": the characteristics of the

דֶעם עֶלְיוֹן] אִיז אוֹיךְ מְרוּמָּז אִין דֶעם וָואָרְט "צָרְפַת":

"צָרְפַת" אִיז פוּן לְשׁוֹן צִירוּף, וָואס בַּאַדַייְט דֶעם עִנְיָן פוּן צִירוּף וּבִירוּר וְזִיכּוּךְ, ווִי עֶס שְׁטֵייט בַּנּוֹגֵעַ צוּ דֶער גְאוּלָּה[מה] - "יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים". וָואס דִי גְאוּלָּה קוּמְט דָאךְ דוּרְךְ דֶער שְׁלֵימוּת הַבִּירוּר וְהַצִּירוּף פוּן כָּל הָעוֹלָם (כַּנַּ"ל סְעִיף א).

וּלְהוֹסִיף (עַל דֶּרֶךְ הַצַּחוּת וְהָרֶמֶז): "צָרְפַת" אִיז אוֹיךְ בְּגִימַטְרִיָּא שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים (770), דִי שְׁלֵימוּת פוּן מִסְפַּר שֶׁבַע, ווִי כָּל א' אִיז כָּלוּל מֵעֶשֶׂר (שִׁבְעִים), אוּן כָּל א' אִיז כָּלוּל מִמֵּאָה (שֶׁבַע מֵאוֹת), אוּן שְׁנֵיהֶם יַחַד (שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים). וְיֵשׁ לוֹמַר אַז דָאס אִיז מְרַמֵּז אַז אִין דֶעם בִּירוּר פוּן דִי מְדִינוֹת, וֶוערְט נִגְמָר וְנִשְׁלָם בִּירוּר כָּל הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבְעַת יְמֵי הַבִּנְיָן בְּכָל הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי פְּרָטִים.

נָאכְמֶער: "770" - אִיז דֶער מִסְפַּר הַבַּיִת פוּן כְּבוֹד קְדוּשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ, וואוּ עֶר הָאט גֶעלֶעבְּט אוּן עוֹבֵד גֶעוֶוען עֲבוֹדָתוֹ בְּעֶשֶׂר שָׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת בַּחַיִּים חַיּוּתוֹ בְּעַלְמָא דֵין אִין אַרְצוֹת הַבְּרִית (חֲצִי כַּדּוּר הַתַּחְתּוֹן). וְיֵשׁ לוֹמַר אַז דָאס אִיז מְרַמֵּז אוֹיף דֶעם צְווֵייטְן (הֶעכֶערְן) עִנְיָן אִין דֶעם בִּירוּר וְצִירוּף [נוֹסָף אוֹיף דֶעם בִּירוּר הַתַּחְתּוֹן בְּיוֹתֵר, אָבֶּער בְּאוֹפֶן אַז עֶר בְּלַייבְּט אַ תַּחְתּוֹן בְּעֶרֶךְ צוּ דֶעם עֶלְיוֹן], אַז דָאס וֶוערְט אַזוֹי ווִי דֶער עֶצֶם ("770") אַלֵיין, דֶער בַּיִת פוּן נְשִׂיא דוֹרֵנוּ, דֶער מָקוֹר אוֹיף הֲפָצַת הַמַּעְיָנוֹת חוּצָה בִּזְמַן הַזֶּה בְּכָל קַצְוֵי תֵּבֵל.

וְיֵשׁ לְהוֹסִיף, אַז דֶער עִנְיָן שְׁטֵייט נָאכְמֶער בְּהַדְגָּשָׁה אִין "הַלֵּךְ בְּנִימוּסֵיהּ":

59. or smelting, a process by which metal is extracted from ore.

60. *Daniel* 12:10.

locale are employed positively — used to uncover the core (of the very Essence) in the place so that one senses that the place has become self-sustaining regarding all matters of Torah and *mitzvos*. (This recognition would be analogous to the advantage of a created being who feels his existence to be independently real "established" and permanent.[61] **A created being feels this way because his source derives from His blessed Essence. As such, the created being experiences a feeling actually associated with Hashem, "Whose being is of His Essence,[62] and is not brought into being by some other cause preceding Himself.")[63]**

מֶען נוּצְט אוֹיס דִי תְּכוּנוֹת הַמָּקוֹם גוּפָא לְמַעַלְיוּתָא - צוּ מְגַלֶּה זַיְין דֶעם עֶצֶם (פוּן עַצְמוּת וּמַהוּת) אִין דֶעם מָקוֹם, אַזוֹי אַז עֶס הֶערְט זִיךְ אָן ווִי דֶער אָרְט ווֶערְט "זֶעלְבְּסְטְשְׁטֶענְדִיק" בְּכָל עִנְיָנֵי תּוֹרָה וּמִצְווֹת (עַל דֶּרֶךְ דִי מַעֲלָה אִין דֶעם יֵשׁ הַנִּבְרָא ווָאס עֶר אִיז מַרְגִּישׁ ווִי "מְצִיאוּתוֹ מֵעַצְמוּתוֹ", ווִיבַּאלְד אַז עֶר נֶעמְט זִיךְ פוּן עַצְמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ ווָאס "מְצִיאוּתוֹ[מו] הוּא מֵעַצְמוּתוֹ וְאֵינוֹ עָלוּל מֵאֵיזֶה עִלָּה שֶׁקָּדְמָה לוֹ חַס וְשָׁלוֹם"[מז]).

The two concepts are interdependent: In order to refine the lowest level, the power of the Essence must be tapped. Since from the vantage point of Divinely delineated **revelations, there is a distinction between higher and lower; therefore, G-dliness can only be elicited into a suitable vessel. In contrast, with the power of the Essence (which surpasses classifications of "higher" or "lower"), a person can refine and purify even the nethermost place, a place that is not a suitable vessel. Moreover, the Essence itself can be drawn there. Similarly, the converse is also true — specifically, by** refining **the lowest level does the Essence become manifest. In turn, this enables the refinement of everything in the entire world.**

וְיֵשׁ לוֹמַר שֶׁהָא בְּהָא תַּלְיָא: בִּכְדֵי אוֹיפְטָאן דֶעם בִּירוּר פוּן דֶעם תַּחְתּוֹן בְּיוֹתֵר, דַארְף מֶען אָנְקוּמֶען צוּ דֶעם כֹּחַ הָעֶצֶם. מִצַּד בְּחִינַת הַגִּילוּיִים - ווָאוּ סְ'אִיז דָא אַ חִילּוּק בֵּין עֶלְיוֹן וְתַחְתּוֹן - קֶען מֶען מַמְשִׁיךְ זַיְין אֱלֹקוּת אִין אַ מָקוֹם ווֶעלְכֶער אִיז אַ כְּלִי מוּכְשָׁר לְזֶה; מַה שֶּׁאֵין כֵּן בְּכֹחַ הָעֶצֶם (שֶׁלְּמַעְלָה מֵעֶלְיוֹן וְתַחְתּוֹן) קֶען מֶען מְבָרֵר וּמְצָרֵף זַיְין אֲפִילוּ אַ מָקוֹם תַּחְתּוֹן ווָאס אִיז נִיט קֵיין כְּלִי, בִּיז נָאכְמֶער - מַמְשִׁיךְ זַיְין דָארְט דֶעם עֶצֶם אַלֵיין. אוּן אַזוֹי אוֹיךְ לְאִידָךְ: דַּוְקָא דוּרְךְ דֶעם מָקוֹם הֲכִי תַּחְתּוֹן - ווֶערְט נִתְגַּלֶּה דֶער עֶצֶם, ווָאס טוּט אוֹיף דֶעם בִּירוּר בְּכָל הָעוֹלָם.

Twofold Preparation For Redemption — The Ultimate Refinement

9. In this context, we can also better understand the consummate refinement of the entire world at the time of Redemption, a time concerning which it says,[64] "The saviors will ascend Mount Zion to rule Mount Eisav. Then the kingdom will be Hashem's": This ultimate refinement depends upon and finds

ט. עַל פִּי זֶה ווֶעט מֶען פַארְשְׁטֵיין אוֹיךְ: דִי שְׁלֵימוּת הַבִּירוּר פוּן כָּל הָעוֹלָם אִין דֶער גְאוּלָּה - "וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַה' הַמְּלוּכָה" - אִיז תָּלוּי אוּן דְרִיקְט זִיךְ אוֹיס אִין דֶעם בִּירוּר

61. Not that the feeling of selfhood is itself the intrinsic advantage. Rather, the feeling of selfhood is a reflection of the person's intrinsic connection with Hashem in whom this quality reflects the truth.

62. *Tanya*, "*Iggeres HaKodesh,*" sec. 20 (130b, at the beginning).

63. See *Sefer Hasichos — Toras Shalom*, p. 120 ff,; *Series 5672*, p. 1144; *Sefer Hamaamarim 5707*, p. 238, et al.

64. *Ovadiah* 1:21.

בְּדֶרֶךְ הִתְלַבְּשׁוּת פוּן גָלוּת "צָרְפַת" - וּבִשְׁנֵי הָעִנְיָנִים הַנַּ"ל: (א) זַיְיעֶנְדִיק דֶער מָקוֹם תַּחְתּוֹן בְּיוֹתֵר ווֶערְט דוּרְךְ אִים אוֹיפְגֶעטָאן גְּמַר וּשְׁלֵימוּת הַבִּירוּרִים פוּן כָּל הָעוֹלָם, כִּמְרוּמָּז בִּשְׁמוֹ "צָרְפַת" מִלְּשׁוֹן צִירוּף וּבִירוּר. (ב) אִין דֶעם בִּירוּר פוּן צָרְפַת (בְּגִימַטְרִיָּא "770") אִיז אוֹיךְ מְרוּמָּז דֶער גִילוּי וואָס גִיט דֶעם כֹּחַ צוּ מְבָרֵר זַיְין כָּל הָעִנְיָנִים בִּשְׁלֵימוּת, בִּיז בְּאוֹפֶן אַז בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם אִיז מֶען מַמְשִׁיךְ דֶעם גִילוּי הָעֶצֶם.

expression in the refinement that occurs nowadays **through our investment in the customs found in the exile of "France," צרפת, and in two respects, as discussed: (a) Since "France" represents the lowest plane** the stronghold of *klipah* in the world, **by refining it, we finish and complete the refinement of the whole world, as alluded by its name, צרפת, cognate to the word צירוף, which denotes distillation and refinement. (b) In the refinement of צרפת (numerically equivalent to "770"), the revelation of the Essence is also alluded to. And the Essence is what empowers us to wholly refine all matters to the extent that in place, we elicit the revelation of the Essence.**

The French National Anthem

י. בִּכְדֵי מַאכְן נָאךְ לַיְיכְטֶער פַאר אַ אִידְן - הָאט מֶען גֶעזֶען אַ דְבַר פֶּלֶא ווֶעלְכֶער דְרִיקְט אוֹיס בְּגָלוּי לְעֵינֵי בָשָׂר דֶעם בִּירוּר וַהֲפִיכָה הַנַּ"ל וואָס מְ'הָאט אוֹיפְגֶעטָאן בִּמְדִינַת צָרְפַת.

10. To make things even easier for a Jew, we have witnessed a marvel that reveals openly to our fleshly eyes the above-discussed refinement and transformation that has been accomplished in France.

[אוּן דָאס אִיז אוֹיךְ אַן עֶנְטְפֶער צוּ דִי וואָס קְלָאגְן זִיךְ פַארְוואָס מְ'זֶעט הַיְינְט נִיט קֵיין מַעֲשֵׂה נִסִּים (ווִי בְּדוֹרוֹת הָרִאשׁוֹנִים). אָט - בְּהַנֶּאֱמַר לְהַלָּן - אִיז דָא אֵיין בַּיְישְׁפִּיל פוּן אַ נֵס, ווֶעלְכֶער בַּאווַיְיזְט ווִי דִי טַעֲנָה אִיז נִיט אוֹיסְגֶעהַאלְטְן]:

[This phenomenon also serves as a rejoinder to those who lament why we do not see miracles nowadays (as in earlier generations). In what will be described, we see an example of a miracle. This shows that the complaint is groundless.]

סְ'אִיז יָדוּעַ וּמְפוּרְסָם אַז יֶעדֶע מְדִינָה הָאט אִיר נִיגוּן מְיוּחָד, דֶער "נִיגוּן הַמְּדִינָה" [עַל דֶּרֶךְ ווִי דֶער דֶגֶל הַמְיוּחָד שֶׁל כָּל מְדִינָה], ווֶעלְכֶע מְ'זִינְגְט אָדֶער שְׁפִּילְט בַּא אַן אֲסִיפָה אָדֶער מְאוֹרַע רַשְׁמִי, אָדֶער ווֶען דִי תּוֹשָׁבֵי הַמְּדִינָה קְלַיְיבְּן זִיךְ צוּזַאמֶען בַּא מְאוֹרָעוֹת מְסוּיָּמִים רַשְׁמִיִּים, וְעַל דֶּרֶךְ זֶה ווֶען בָּאֵי־כֹּחַ אוּן פָארְשְׁטֵייעֶר פוּן דֶער מְדִינָה פָארְן צוּ אַנְדֶערֶע מְדִינוֹת, וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה.

As is well-known and public knowledge, every country has its own national anthem [analogous to its own distinctive flag]. This anthem is played or sung at official gatherings or events of national importance, or when citizens of the country assemble at certain official events. For example, when ambassadors or state representatives travel to other countries, and so forth.

סְ'אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק, אַז דֶער נִיגוּן הַמְּדִינָה שְׁטֶעלְט מִיט זִיךְ פָאר אַ דוּגְמָא פוּן דֶער מְדִינָה. וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה ווֶען עֶס

Understandably, a national anthem symbolizes its country; how much more so is this true of the French national anthem, which

was composed during the Revolution, as is known.[65]

Particularly, according to the insight provided by the inner dimension of Torah,[66] we know[67] that every (major) country possesses its angelic minister, which is linked with the national anthem chosen by the country.[68]

A few years ago,[69] Chassidim began to sing the anthem of France — the anthem of the Revolution — with the lyrics,[70] "Power and trustworthiness to Him who lives forever…. Praise and beauty to Him who lives forever."[71]

A short while later, something most astonishing unfolded: France introduced a change into this national anthem.[72]

The explanation offered by venerable Chassidim was that once the melody was transformed into something holy (as explained above), the celestial minister and *mazel* of France sensed this. In turn, this precipitated a change being introduced into the song below on this plane. **Because it was felt that the anthem had become a tune that belonged to the realm of holiness, a *chassidishe* song, which is sung at *chassidishe farbrengens* —**

רֶעדט זִיךְ וועגְן דֶעם נִיגוּן פוּן מְדִינַת צָרְפַת - כְּיָדוּעַ, אַז דֶער נִיגוּן אִיז נִתְחַבֵּר גֶעוואָרְן בְּעֵת דֶער מַהְפֵּכָה[מח].

וּבִפְרַט עַל פִּי פְּנִימִיּוּת הָעִנְיָנִים - אִיז דָאךְ יָדוּעַ[מט] אַז יֶעדֶע מְדִינָה (גְדוֹלָה) הָאט אִיר שַׂר לְמַעְלָה, וְיֵשׁ לוֹמַר, אַז דָאס אִיז אוֹיךְ פַארְבּוּנְדְן מִיט דֶעם נִיגוּן הַמְדִינָה, וועלְכֶער אִיז אוֹיסְגֶעקְלִיבֶּען פוּן דֶער מְדִינָה[נ].

לִפְנֵי כַּמָּה שָׁנִים[נא] הָאבְּן חֲסִידִים אָנְגֶעהוֹיבְּן זִינְגֶען דֶעם נִיגוּן פוּן מְדִינַת צָרְפַת - דֶער נִיגוּן שֶׁל הַמַּהְפֵּכָה - מִיט דִי ווערְטֶער "הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים . . הַתְּהִלָּה וְהַתִּפְאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים"[נב].

אַ מֶשֶׁךְ זְמַן קָצָר לְאַחֲרֵי זֶה - הָאט פַּאסִירְט אַ דְבַר פֶּלֶא בְּיוֹתֵר: מְדִינַת צָרְפַת הָאט גֶעמַאכְט אַ שִׁינּוּי אִין דֶעם נִיגוּן הַמְדִינָה הַנַּ"ל[נג].

וּבְסִבַּת הַדָּבָר - זַיְינֶען אַלְטֶע חֲסִידִים מַסְבִּיר, אַז לְאַחֲרֵי וואָס דֶער נִיגוּן אִיז נִתְהַפֵּךְ גֶעוואָרְן לִקְדוּשָּׁה (כַּנַּ"ל), הָאט דָאס דֶערְהֶערְט דֶער שַׂר וּמַזָּל לְמַעְלָה פוּן מְדִינַת צָרְפַת, אוּן דָאס הָאט גוֹרֵם גֶעוועֶן לְמַטָּה דֶעם שִׁינּוּי אִין דֶעם נִיגוּן, מִצַּד דֶעם רֶגֶשׁ אַז דָאס אִיז גֶעוואָרְן אַ נִיגוּן וואָס בַּאלַאנְגְט בִּתְחוּם הַקְּדוּשָּׁה, אַ חֲסִידִ'ישֶׁער נִיגוּן, וועלְכֶע מְ'זִינְגְט בַּא חֲסִידִ'ישֶׁע פַארְבְּרֶענְגֶעניִשְׁן,

---

65. It is noteworthy that this year 5752/1991 **will mark the 200th year since the composition of this song (in the year 5552).**

66. In the succinct Hebrew original, "*al pi pnimius ha'imyanim*."

67. See *Sefer Hasichos, Toras Shalom*, p. 204: "Every great King, such as our country Russia, **England, France, and Germany, certainly have** celestial **ministers, etc." See there at length; also see *Igros Kodesh* of the Previous Rebbe, vol. 2, p. 95, et passim.**

68. See also *Yahel Or* (p. 374), concerning the melodies of Yishmael and Edom ("the songs of Yishmael are depressing, and from this, they take pleasure; whereas, songs of Edom are the opposite: they are joyous") — these melodies are connected with the essential character of these nations.

69. During *hakafos* on the night of Simchas Torah, 5734 1973.

70. From Shabbos morning liturgy, a prayer known in Hebrew, as "*Ha'aderes ve'ha'emunah*".

71. Analogous to "Napoleon's March." See *Sefer Hasichos 5703*, p. 118, which records that the Alter Rebbe wanted to be informed of the "march" that was sung by the French when they crossed the border into Russia. When this march was sung before the Alter Rebbe, he responded, commenting that this was a song of victory. He concluded — after an interval during which he was in "deep contemplative attachment" — "ultimately, *didan notzach*, victory will be ours!"

72. Publishers note: A few months **after they began to sing, "*Ha'aderes ve'ha'emunah, etc.*," in the year 5734, the French President recommended that because of considerations of respect, it would be worthwhile to slow the tempo of the anthem. In the year 5741, the leader in office at the time reversed the change.**

including *farbrengens* held in the republic of France itself!

We see openly, thereby, the radical change that has taken place in this generation in comparison with the generation of the Alter Rebbe:

This song was taken and transformed into holiness — "Power and trustworthiness to Him who lives forever," and it is sung (to the same rhythm) during *chassidishe farbrengens*, during which words of inspiration are spoken concerning Torah and *mitzvos*, and Chassidic teachings.

The melody has been completely embraced so much so that some people have no clue that this song was borrowed from "someplace." They are under the impression that all along, this was a *chassidishe* song! [From time to time, new *chassidishe* songs are composed by talented individuals. And if such a song is well-received by the public and is sung publicly, the song joins the ranks of *chassidishe* melodies.]

כּוֹלֵל אוֹיךְ - בַּיי הִתְוַעֲדוּיוֹת אִין מְדִינַת צָרְפַת עַצְמָהּ!

דֶערְבַּיי זֶעט מֶען בְּגָלוּי דֶעם שִׁינּוּי לְהַקָּצֶה וואָס הָאט זִיךְ אוֹיפְגֶעטָאן בְּדוֹרֵנוּ זֶה לְגַבֵּי דֶעם דוֹר פוּן דֶעם אַלְטְן רֶבִּי'ן:

מֶען הָאט גֶענוּמֶען דֶער נִיגּוּן אוּן אִים מְהַפֵּךְ גֶעוועֶן לִקְדוּשָּׁה - "הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים", אוּן מֶען זִינְגְט אִים (מִיט דִי זֶעלְבֶּע תְּנוּעוֹת) בַּא חֲסִידִ'ישֶׁע פַארְבְּרֶענְגֶענִישְׁן, בַּא וועֶלְכֶע מְ'רֶעדט דִּבְרֵי הִתְעוֹרְרוּת בְּעִנְיָנֵי תּוֹרָה וּמִצְווֹת אוּן תּוֹרַת הַחֲסִידוּת.

וְעַד כְּדֵי כַּךְ, אַז עֶס זַיְינֶען דָא אַזוֹינֶע וואָס ווֵייסְן גָארְנִיט אַז דָאס אִיז אַ נִיגּוּן גֶענוּמֶען פוּן "עֶרְגֶעץ", נָאר מֵיינֶען אַז דָאס אִיז אַ חֲסִידִ'ישֶׁער נִיגּוּן מֵעִיקָּרָא [אַז מִזְּמַן לִזְמַן ווֶערְן נִתְחַדֵּשׁ נַיְיעֶ חֲסִידִ'ישֶׁע נִיגּוּנִים דוּרְךְ דִי ווֶעלְכֶע זַיְינֶען מְסוּגָּלִים צוּ מַאכְן אַ גוּטְן נִיגּוּן, אוּן בְּשַׁעַת דָאס ווֶערְט נִתְקַבֵּל עַל יְדֵי הַצִּיבּוּר אוּן מְ'זִינְגְט עֶס בְּצִיבּוּר, ווֶערְט עֶס אַ חֵלֶק פוּן חֲסִידִ'ישֶׁע נִיגּוּנִים]!

Gratitude For Hashem's Miracles

11. Why do we bring this point up now, especially considering that a Chassid could complain that he was educated to focus on Torah study exclusively? As such, he has no time for other things, including marvels. In fact, they are of scant importance to him.[73]

First of all, we must acknowledge and be grateful to Hashem for His miracles.

In particular, since we are in close proximity to the days of Chanukah, whose aim is to publicize the miracles[74] of Chanukah,[75] consequently,

יא. פַארְוואָס דֶערְמָאנְט מֶען ווֶעגְן דֶעם אִיצְטֶער? וּבִפְרַט אַז אַ חָסִיד קֶען דָאךְ טַעֲנֶה'ן, אַז אִים הָאט מֶען אוֹיפְגֶעהָאדֶעווֶעט אַז כָּל עִנְיָנוֹ אִיז - לִימּוּד הַתּוֹרָה, עֶר הָאט נִיט קֵיין צַיְיט פַאר אַנְדֶערֶע זַאכְן, כּוֹלֵל אוֹיךְ - מוֹפְתִים, בִּיז אַז זֵיי זַיְינֶען בַּיי אִים גָאר נִיט אַזוֹי תּוֹפֵס מָקוֹם[נד].

אִיז עֶרְשְׁטְנְס - דַארְף זַיְין דִי הַכָּרָה וְהוֹדָאָה לַה' אוֹיף דִי נִסִּים וואָס עֶר טוּט.

וּבִפְרַט ווֶען מְ'שְׁטֵייט בִּסְמִיכוּת לִימֵי הַחֲנוּכָּה, וואָס עִנְיָנָם אִיז "פִּרְסוּמֵי נִיסָא"[נה] -

73. See *Igros Kodesh* of the Previous Rebbe, vol. 2, p. 94; *Sefer Hamaamarim 5709*, p. 43 (the second pagination scheme); *Sichah Shabbas parshas Savo*, 5747 (*Hisvaadius* 5747, vol. 4, p. 340, et passim); *Kuntres Shivas HaToros Sheh'amar Moreinu HaBaal Shem Tov Be'Gan Eiden* (Kehot, 5752).

74. *Shabbos* 21b, and Rashi, ad loc.

75. In the original Aramaic, "*pirsumah nisah.*"

even if someone maintains that during the rest of the year, there should not be such an emphasis on publicizing miracles (as is evident from the fact that this is the thrust of Chanukah and Purim, and so forth), however, during the days of Chanukah, miracles are indeed publicized. And we may posit that publicizing miracles is not limited to the miraculous, military victory, and the miracle of Chanukah (with the jug of oil). Rather, we are to bring to the attention of the public all the miracles that Hashem performs for the Jewish people — "in those days and in our times."[77]

אִיז אֲפִילוּ אִם תִּמְצֵי לוֹמַר אַז בִּשְׁאָר יְמֵי הַשָּׁנָה דַארְף נִיט זַיְין אַזַא הַדְגָּשָׁה אוֹיף פִּרְסוּמֵי נִיסָא (כִּדְמוּכָח מִזֶּה גוּפָא אַז דָאס אִיז עִנְיָנוֹ פוּן חֲנוּכָּה וּפוּרִים וְכַיּוֹצֵא בָזֶה) - אִיז אָבֶער בִּימֵי הַחֲנוּכָּה, דַארְף זַיְין פִּרְסוּמֵי נִיסָא, וְיֵשׁ לוֹמַר - אַז דָאס אִיז כּוֹלֵל נִיט נָאר דֶעם נֵס הַמִּלְחָמָה וְהַנֵּס דַחֲנוּכָּה (פוּן פַּךְ הַשֶּׁמֶן), נָאר פִּרְסוּמֵי נִיסָא אִין אַלֶע נִסִּים וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער טוּט פַאר אִידְן - "בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן הַזֶּה".

Furthermore, and this is critical: the recognition, thanksgiving, and praise to Hashem for His miracles, besides being an expression of gratitude — is also relevant to the arrival of our righteous Moshiach, ushering in the true and complete Redemption. As the *Gemara* relates:[77] "The Holy One, blessed is He, sought to designate King Hezekiah as the Moshiach… the attribute of judgment objected… 'You performed all these miracles for him (he was saved from Sennacherib and was cured of his illness),[78] and yet he did not recite praises before You, will You designate him as the Moshiach!?'"

וְעוֹד וְהוּא הָעִיקָר: דִי הַכָּרָה וְהוֹדָאָה וּנְתִינַת שֶׁבַח לַה' אוֹיף דִי נִסִּים וָואס עֶר טוּט, אִיז נוֹסָף אוֹיף אַן עִנְיָן שֶׁל הַכָּרַת טוֹבָה - אִיז דָאס נוֹגֵעַ צוּ בִּיאַת מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ בִּגְאוּלָּה הָאֲמִיתִּית וְהַשְּׁלֵימָה, ווִי דִי גְמָרָא זָאגְט[נו]: "בִּקֵּשׁ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת חִזְקִיָּהוּ מָשִׁיחַ . . אָמְרָה מִדַּת הַדִּין לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא . . חִזְקִיָּהוּ שֶׁעָשִׂיתָ לוֹ כָּל הַנִּסִּים הַלָּלוּ (שֶׁנִּיצַּל מִסַּנְחֵרִיב וְנִתְרַפֵּא מֵחָלְיוֹ[נז]) וְלֹא אָמַר שִׁירָה לְפָנֶיךָ תַּעֲשֵׂהוּ מָשִׁיחַ".

On this basis, we can understand that for us to publicize the miracles that Hashem performs in our days is important to us bringing the true and consummate Redemption in concrete reality!

עַל פִּי זֶה אִיז מוּבָן בְּעִנְיָנֵנוּ, אַז פִּרְסוּמֵי נִיסָא פוּן דִי נִסִּים וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער טוּט בִּזְמַנֵּנוּ - אִיז נוֹגֵעַ צוּ בְּרֶענְגֶען דִי גְאוּלָּה הָאֲמִיתִּית וְהַשְּׁלֵימָה בְּפוֹעַל מַמָּשׁ!

Farbrengens

12. From the above discussion, we must glean a crucial lesson:

יב. דֶערְפוּן הָאט מֶען אַרוֹיס אַ הוֹרָאָה עִיקָּרִית:

Since we are already holding after all the things necessary to happen before Moshiach's arrival**, and Redemption has still not come, it is very appropriate**

ווִיבַּאלְד מְ'הַאלְט שׁוֹין נָאךְ אַלֶע עִנְיָנִים, אוּן דִי גְאוּלָּה אִיז נָאךְ נִיט גֶעקוּמֶען - אִיז אַ דָבָר נָכוֹן בְּיוֹתֵר צוּ

76. From the text of the second blessing recited before lighting the Chanukah menorah; and also in the supplemental prayer, "*al ha'nisim*," added to *Shmoneh Esrei*.

77. *Sanhedrin* 94a.

78. Ibid., Rashi, ad loc.

to get involved with "publicizing the miracle," to himself and to others, and do so everywhere. We ought to spread the news of the miracles that Hashem has performed for us, realizing that the true and complete Redemption is intertwined with this activity!

How much more so is this lesson germane during the days of Chanukah, which are geared to "publicizing the miracle," as discussed. We must see to it to utilize these days, in addition to carrying out Chanukah-related programs and outreach, to arranging *chassidishe farbrengens* [which may be called by some other name, as suitable to the norms of each place, "When you visit the city, abide by its customs"]. Every day of Chanukah, during these get-togethers, words of Torah are to be spoken, both from their revealed and inner dimensions. Good resolutions should be made regarding all matters pertaining to Torah and *mitzvos*, with the ambition to continually achieve more, bringing even more light (apropos to the Chanukah lights). In addition, and most importantly, speak at these gatherings about publicizing the miracles, the miracles "in those days, and in our times."

טָאן אִין דֶעם עִנְיָן פוּן "פִּרְסוּמֵי נִיסָא", צוּ מְפַרְסֵם זַיְין בַּא זִיךְ אוּן בַּיי אַנְדֶערֶע, וּבְכָל מָקוֹם וּמָקוֹם - דִי נִסִים וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער טוּט מִיט אוּנְז, ווִיסְנְדִיק אַז דֶערְמִיט אִיז פַארְבּוּנְדְן דִי גְאוּלָה הָאֲמִיתִית וְהַשְׁלֵימָה!

וְעַל אַחַת כַּמָה וְכַמָה אִין דִי יְמֵי הַחֲנוּכָּה, וָואס עִנְיָנָם אִיז "פִּרְסוּמֵי נִיסָא" כַּנַ"ל - דַארְף מֶען זֶען אוֹיסְנוּצְן דִי טֶעג, נוֹסָף אוֹיף דִי אַלֶע פְּעוּלוֹת וּמִבְצָעֵי חֲנוּכָּה, אוֹיךְ - אוֹיף מַאכְן חֲסִידִ'ישֶׁע פַארְבְּרֶענְגֶענִישְׁן [אָדֶער אָנְרוּפְן דָאס בְּלָשׁוֹן אַחֵר, בְּכָל מָקוֹם לְפִי עִנְיָנוֹ, "אָזְלַת לְקַרְתָּא הַלֵךְ בְּנִימוּסֵיהּ"], בְּכָל יוֹם פוּן דִי יְמֵי הַחֲנוּכָּה, אוּן דָארְטְן רֶעדְן דִבְרֵי תּוֹרָה, נִגְלֶה דְתוֹרָה אוּן פְּנִימִיוּת הַתּוֹרָה, אוּן אָנְנֶעמֶען הַחְלָטוֹת טוֹבוֹת בְּכָל עִנְיְנֵי תּוֹרָה וּמִצְווֹת, וּבְאוֹפֶן פוּן מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ וְאוֹר (בְּהֶתְאֵם צוּ דִי נֵרוֹת חֲנוּכָּה), וְעוֹד וְעִיקָר - רֶעדְן וֶועגְן פִּרְסוּמֵי נִיסָא, דִי נִסִים "בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן הַזֶּה".

Distinguished Visitors

13. The subjects discussed earlier pertaining to France were underscored at the present assembly because this Shabbos, a group of Jews from France, is here — in the synagogue and study hall of the Previous Rebbe, the leader of our generation ("770").

Their presence is noteworthy since these *Yidden* are occupied building new institutes in France and publishing new books. As discussed, these activities are vital to the spiritual refinement of the entire world. Moreover, these activities certainly contribute to the success in all matters of those engaged in this, both materially and spiritually. It also enhances their

יג. דִי עִנְיָנִים הַנַ"ל בְּקֶשֶׁר מִיט צָרְפַת שְׁטֵייעֶן בְּהַדְגָשָׁה בַּא דֶער הִתְוַעֲדוּת, מִצַד דֶעם וָואס עֶס גֶעפִינְט זִיךְ דָא אַ קְבוּצָה אִידְן פוּן צָרְפַת וֶועלְכֶע זַיְינֶען גֶעקוּמֶען אוֹיף דֶעם שַׁבָּת דָא אִין דֶעם בֵּית הַכְּנֶסֶת וּבֵית הַמִדְרָשׁ פוּן כְּבוֹד קְדוּשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר נְשִׂיא דוֹרֵנוּ ("770").

וּבִפְרַט אַז דִי אִידְן זַיְינֶען זִיךְ עוֹסֵק אִין אוֹיפְבּוֹיעֶן מוֹסְדוֹת חֲדָשִׁים אִין צָרְפַת אוּן אִין הַדְפָּסַת סְפָרִים חֲדָשִׁים, וְכִמְדוּבָּר לְעֵיל ווִי דָאס אִיז נוֹגֵעַ אִין דֶעם בִּירוּר פוּן כָּל הָעוֹלָם. נוֹסָף אוֹיף דֶעם - וָואס דָאס גִיט זִיכֶער צוּ הַצְלָחָה אִין אַלֶע עִנְיָנִים פוּן דִי מִתְעַסְקִים בְּזֶה, בְּגַשְׁמִיוּת וּבְרוּחְנִיוּת,

connection with Torah and *mitzvos*, simply by adding to their observance of Torah and *mitzvos*, including, and especially, the *mitzvah* of *tzedakah*, which hastens the redemption,[79] the Redemption of Jewry throughout the world.

Accordingly, it is appropriate to honor them by saying, "*L'chaim*." Doing so should extend "life" for each of them, and to all those gathered here amongst the entire congregation of Israel.

Additionally, visiting here are also guests from Canada, a country which historically was linked to France.[80]

אוּן גִיט צוּ אִין זַייעֶר פַארְבּוּנְד מִיט תּוֹרָה וּמִצְווֹת, דוּרְךְ דֶעם ווָאס זֵיי זַיְינֶען מוֹסִיף בְּפַשְׁטוּת בְּקִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְווֹת, כּוֹלֵל וּבִמְיוּחָד - אִין מִצְוַת הַצְדָקָה, ווָאס אִיז מְקָרֶבֶת אֶת הַגְּאוּלָה[נח], דִי גְאוּלָה פַאר אִידְן בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלוֹ.

דֶערִיבֶּער אִיז מֵהַנָּכוֹן צוּ זַיי מְכַבֵּד זַיְין מִיט זָאגְן "לְחַיִּים", אוּן דֶערְפוּן זָאל נִמְשָׁךְ ווֶערְן אַ הוֹסָפָה בַּחַיִּים צוּ יֶעדֶערֶער פוּן זֵיי אוּן צוּ אַלֶע מְסוּבִּים בְּתוֹךְ כְּלַל יִשְׂרָאֵל.

וּלְהוֹסִיף, אַז דָא גֶעפִינֶען זִיךְ אוֹיךְ אוֹרְחִים פוּן מְדִינַת קַנַדָה, ווֶעלְכֶע הָאט אַמָאל גֶעהַאט אַ שַׁיְיכוּת צוּ מְדִינַת צָרְפַת.

A Precursor To Moshiach

14. May it be the will of Hashem that the refinement and transformation of France — along with the completion of our work in spiritually refining the entire world — should bring about immediately, in concrete reality, the materialization of the prophetic promise,[81] "The exile of this host of the children of Israel… up to Tzarfas, צרפת,[82]… will take possession of the cities of the South. Saviors will ascend Mount Zion to rule Mount Eisav. Then, the kingdom will be Hashem's." This will happen with the genuine and perfect redemption through our righteous Moshiach. "…with what strength have you asserted yourself, פרצת,"[83] "this alludes to Moshiach, concerning whom it says,[84] 'The one who breaks forth, הפורץ, will go before them.'"[85] (And as we concluded earlier this Shabbos, the blessing for the upcoming new month) "And let us say, 'Amen'"!

יד. וִיהִי רָצוֹן, אַז דֶער בֵּירוּר וַהֲפִיכָה פוּן צָרְפַת - צוּזַאמֶען מִיט שְׁלֵימוּת עֲבוֹדַת הַבֵּירוּרִים בְּכָל הָעוֹלָם - זָאל שׁוֹין בְּרֶענְגֶען בְּפוֹעַל מַמָּשׁ דֶעם קִיּוּם הַיִּעוּד "וְגָלוּת הַחֵל הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל גו' עַד צָרְפַת גו' יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַה' הַמְּלוּכָה", בִּגְאוּלָה הָאֲמִיתִית וְהַשְּׁלֵימָה עַל יְדֵי מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ, "פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ"[נט], "זֶה מָשִׁיחַ שֶׁנֶּאֱמַר[ס] עָלָה הַפּוֹרֵץ לִפְנֵיהֶם"[סא],

(אוּן ווִי מְ'אִיז מְסַיֵּים בִּרְכַּת הַחוֹדֶשׁ בְּשַׁבָּת זֶה:) "וְנֹאמַר אָמֵן".

79. ***Bava Basra* 10a; see *Tanya*, ch. 37 (p. 48b); *Tanya*, "*Iggeres Hakodesh*," sec. 10 (p. 116a).**

80. Canada was a French territory from 1535 until 1763.

81. *Ovadiah* 1:20-21.

82. I.e., France.

83. ***Bereishis* 38:29. פרצת** has the same letters as צרפת, Hebrew for "France".

84. ***Michah* 2:13.**

85. ***Aggadas Bereishis*, end of ch. 63; see *Bereishis Rabbah*, end of ch. 85, and Rashi's commentary.**

[הָאוֹרְחִים שֶׁיִּחְיוּ מִצָּרְפַת אָמְרוּ "לְחַיִּים". וְנִגְּנוּ "הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים". וּבְאֶמְצַע הַנִּגּוּן רָמַז כְּבוֹד קְדוּשַּׁת אַדְמוּ"ר שְׁלִיטָ"א בְּאֶצְבְּעוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים לִשְׁרוֹק[סב]].

[The guests from France said, "*L'chaim*," and sang, "Power and trustworthiness to Him who lives forever." In the middle of the singing, the Rebbe motioned with his fingers to those assembled to whistle.][86]

---

86. The connection between whistling, redemption, and the ingathering of the exiles is noteworthy. (It says, "I will whistle to them and gather them (*Zechariah* 10:8)"; *Chulin* 63a; and see the *Maamar* s.v., "*Vayeishev*" 5675 (*Hemshech 5672*, vol. 2, p. 783); *sichah* of Purim, 5736.) Whistling is also associated with joy that transcends limits and boundaries, analogous to "פרצת" (the same letters as "צרפת") which alludes to unlimited strength. Also noteworthy is that the idea of transcending limits shares a similar point with the Third Meal, *Seudas Shlishis*, of Shabbos. (See *Shabbos* 118a-b; *Zohar*, vol. 2, 88b; *Siddur* (*im dach* with Chassidus) 200a, et passim; et al.)

א) אסתר ג, ח.

ב) פסחים פז, ב.

ג) ראה תו"ח שמות שלה, א. ועוד. וראה גם לקו"ש חכ"ט ע' 355 ואילך.

ד) שמו"ר פמ"ז, ה. ועד"ז בב"ר פמ"ח, יד. וראה ב"מ פו, ב. - וראה בארוכה לקו"ש חלק לו תשא תש"נ.

ה) רמב"ם הל' מכירה פכ"ו ה"ח. ועד"ז שם פכ"ח הט"ו: אבל במקום שיש מנהג הלך אחר המנהג ואחר לשון רוב אנשי המקום הידועים להם.

ו) רמב"ם שם ספכ"ז.

ז) אבות פ"ב מי"ב. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א.

ח) משלי ג, ו. וראה רמב"ם וטושו"ע שם. שו"ע אדה"ז או"ח סקנ"ו ס"ב.

ט) ראה תו"א בראשית ו, א. ר"פ לך לך (יא, סע"א ואילך). מג"א קיז, ב ואילך. ועוד.

י) פסחים שם. וראה גם זח"א רמד, א ובנצו"א שם.

יא) ויצא כח, יד.

יב) ראה תנחומא נשא טז. שם בחוקותי ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא רפל"ו.

יג) ראה המשך תרס"ו ס"ע ג. ובכ"מ (נסמנו בסה"מ מלוקט ח"ב ע' רמא הערה 32).

יד) ע"ד שהוא בנוגע לתורה - ראה פרש"י ר"פ בהר. הקדמת התניא (ג, סע"ב). ולהעיר ממשנה חגיגה יו"ד, א. גמ' שם יא, א.

טו) עובדי' א, כ־כא.

טז) ראה רד"ק עה"פ.

יז) "בית רבי" ח"א פכ"ב (מה, ב ואילך). ספר השיחות תורת שלום ע' 203. אגרות־קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה ע' תנא. ספר התולדות אדה"ז ע' רנט (בהוצאת תשמ"ו - ח"ד ע' 1025) ואילך. הנסמן לקמן הערה יט. כא.

יח) בית רבי שם הערה א. תורת שלום שם. לקו"ד ח"ד תשיד, ב. וראה שיחת ליל שמח"ת (קודם הקפות) תשד"מ.

יט) במכתבו להחסיד ר' משה מייזליש - נדפס בבית רבי שם (מז, א). אגרות־קודש אדמו"ר הזקן סי' סד (ע' קנ־קנא). ובכ"מ (נסמנו ב"מקורות והערות" לאג"ק שם ע' תנד).

כ) שם משפחה של נַאפָּאלִיאָן.

כא) במכתבו להחסיד ר"מ הנ"ל - נדפס בבית רבי שם (מח, א ואילך). אגרות־קודש אדמו"ר האמצעי סי' ח (ע' רלז ואילך). ובכ"מ (נסמנו ב"מקורות והערות" לאג"ק שם ע' תפט).

כב) ראה שיחת שמח"ת תרע"ו - נעתקה בס' מגדל עוז (כפ"ח תש"מ) ס"ע תנז ואילך.

כג) ראה בארוכה במכתב אדהאמ"צ הנ"ל (אג"ק שם ע' רמ ואילך). לקו"ד ח"א יג, ב ואילך.

כד) אג"ק שם ע' רמד. בית רבי שם מו, א הערה ב. לקו"ד שם יד, ב.

כה) אג"ק שם ע' רמג.

כו) בהבא להלן, ראה גם ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 570 ואילך. תשנ"ב ח"א ע' 4־163.

כז) וכן בנוגע לדורות שלפנ"ז - "אשר הרבו להרע בישראל . . כמבואר בספר שבט יהודה באריכות וכו'" (אג"ק אדהאמ"צ שם ע' רלט. וראה גם בספרו שערי תשובה ח"א פ"ה (ה, ב)).

כח) וראה לקמן ס"ז שינוי התקופות בזה.

כט) ראה ספר התולדות אדמו"ר מהר"ש (קה"ת תש"ל) ע' 39. 42. 52.

ל) לקו"ש חי"ח ע' 303 ואילך.

לא) ולהעיר שכמה מרבותינו נשיאינו דיברו בשפה הצרפתית, ראה (לדוגמא) ספר התולדות שם ע' 42. אג"ק אדמו"ר מהורש"ב ח"ד ע' רמו (ושם, שפעם, בהיות כ"ק אדנ"ע עם בנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בצרפת, במשך כארבעה שעות דיבר בשפה הצרפתית).

לב) ספר התולדות שם.

לג) לקו"ד ח"ב שא, א. שה, א.

לד) ראה אג"ק הנ"ל ח"ב ע' תשנג.

לה) משא"כ אדמו"ר מהר"ש ואדנ"ע לא היו שם באופן של קביעות כו'.

לו) ד"ה אני לדודי, מיום ד', ח' אלול תרצ"ו בפריז - ע"פ רשימת מאמרי דא"ח שלו (קה"ת תשכ"ח). ועוד.

לז) פורים תרח"ץ בפריז (ספר השיחות תרצ"ו־חורף ה'ש"ת ע' 257 ואילך).

לח) בשלהי חורף תרצ"ג התיישבו כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע זי"ע בצרפת, שם דרו כשמונה שנים עד שנת תש"א. המו"ל.

לט) ראה בפרטיות במבוא לאג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' 9 ואילך.

מ) ואף שזה בא בתחלה מצד טבעו (טבע גם של אוה"ע), הרי ע"פ פס"ד הרמב"ם (הל' גירושין ספ"ב) שרצונו הפנימי של ישראל הוא לקיים תומ"צ, מובן, שדברי תורה מושכים אותו - מעצם טבעו - ללמוד ולעיין בהם.

מא) ובלשון מכתבו בקשר להתייסדות הישיבה שם (אג"ק שלו ח"ט ע' רפה):

"כל מדינה ומדינה יש לה תנאי חיים שונים . . אבל בנוגע הסדרים העיקרים של ישיבת תומכי תמימים אין לזוז מהם אף זיז כל שהוא בכל תוקף כעין דהוא בארעא דליובאַוויטש". וראה שם לעיל: "ברוך שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה ליסד ישיבת תומכי תמימים במדינת צרפת, ואין לשער גודל העונג והנחת רוח שגורמים בזה להוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים בשמי עליון כו'". - וגודל השמחה בזה יומתק ע"פ המבואר בפנים.

מב) של"ה קצא, ב. מגדל עוז הל' אישות פ"ד ה"ט.

מג) להעיר מדברי הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע לאחת מהשלוחות דמדינת צרפת: "מיר האָבן געאַקערט און געזייט, און איר דאַרפט שניידן". המו"ל.

מד) פרש"י חוקת כא, כא.

מה) דניאל יב, יו"ד.

מו) תניא אגה"ק ס"כ (קל, ריש ע"ב).

מז) ראה ס' השיחות - תורת שלום ע' 120 ואילך. המשך תער"ב ח"ב ע' א'קמד. סה"מ תש"ז ע' 238. ובכ"מ.

מח) ולהעיר שבשנה זו תתמלאינה מאתיים שנה לחיבור ניגון זה (בשנת תקנ"ב).

מט) ראה ספר השיחות תורת שלום ע' 204: "כל מלך גדול, כמו מדינתינו ואנגליא וצרפת ואשכנז בודאי יש להם שרים כו'", ע"ש בארוכה. וראה גם אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' צה ואילך.

נ) ראה גם יהל אור (ע' שעד) בנוגע לניגוני ישמעאל ואדום (ש"בישמעאל ניגונם הוא של מרה שחורה ומזה מתענגים, ובאדום הוא להיפך ניגונים של חדוה") - שקשורים עם מהות אומות אלו.

נא) בעת ההקפות דליל שמח"ת שנת תשל"ד.

נב) ע"ד "נאַפּאָליאָן'ס מאַרש" - ראה ספר השיחות תש"ג ע' 118, שרבינו הזקן ביקש שיודיעוהו ניגון ה"מאַרש" שעמו עברו הצרפתים את גבולה של רוסי', וכשניגנו הניגון בפניו נענה ואמר שזהו ניגון של נצחון, וסיים - לאחרי משך זמן שהי' "שטאַרק פאַר'דביקות" - סוף כל סוף יהי' דידן נצח!

נג) כמה חדשים לאחרי שהתחילו לנגן "האדרת האמונה וכו'" בשנת תשל"ד - שינו את קצב הניגון ורככו את תנועותיו (מפני הכבוד), ע"פ הצעת מנהיגה של צרפת דאז. ובשנת תשמ"א שינה אותו מנהיגה החדש (הנוכחי) חזרה לקצבו הקודם. המו"ל.

נד) וראה אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' צד. סה"מ תש"ט ע' 43 (השני). סה"ש תשמ"ז - שיחת ש"פ תבוא.

נה) שבת כא, ב ובפרש"י.

נו) סנהדרין צד, א.

נז) פרש"י שם.

נח) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז (מח, ב). תניא אגה"ק ס"י (קטז, א).

נט) פרשתנו לח, כט.

ס) מיכה ב, יג.

סא) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.

סב) להעיר מהשייכות דשריקה לענין הגאולה וקיבוץ גליות (כמ"ש אשרקה להם ואקבצם - זכרי' י, ח. חולין סג, א. וראה סד"ה וישב העת"ר (המשך תער"ב ח"ב ע' תשפג). שיחת פורים תשל"ו), ולשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה באופן של "פרצת" (אותיות "צרפת"). ולהעיר, שזהו גם ענינה של סעודה שלישית בשבת (ראה שבת קיח, א־ב, זח"ב פח, ב. וראה סידור (עם דא"ח) ר, א ואילך. ובכ"מ).

SEGMENT TWO PROCESSING

Points to Ponder

Why does a Chasid believe that everything can and must be used for *avodas Hashem* even if it appears to be an obstacle to *avodas Hashem*?

In the Mashiach mindset the world is not just an instrument for Elokus. What is it?

How can this aspect of the Mashiach mindset change the way you deal with your challenges?

In a Mashiach mindset every place is a center of *Torah* and *kedushah*. Identify one location that you frequent where you would behave differently if you adopted this mindset.

What peculiar customs or unique cultures are prevalent in your workplace, and how can you use them to disseminate Torah and *Yiddishkeit*?

SEGMENT TWO TAKEAWAYS

The following are some suggested steps to implement, based on this month's segment:

- The world and *Elokus* are not separate things that need to be bridged. They are one and the same. Everything in life, no matter how challenging it might seem, is holy and should be used in our *avodas hakodesh*.

  Identify something (such as your YouTube, Facebook, Spotify, etc.) or someone that you find particularly challenging to your *shlichus* or *Yiddishkeit*. Instead of avoiding it, find a way to transform it into an asset for your *avodas hakodesh*.

- Every place is intrinsically holy and can be a center of *Yiddishkeit*. Whether we are on vacation with family, a business trip with colleagues, or at a *Chasidus shiur* with our *mashpia*, we are always in the epicenter of *kedushah*.

  Wherever you are, cultivate a Mashiach mindset and view it as your *makom hashlichus*. Identify environments in which you are apt to adopt a more casual mindset and change the mindset.

- Every location has a particular culture: some places value education, others value sports and physical fitness, and yet others value the arts. Many workplaces have collegiality customs such as potluck lunches or monthly nights out. Every location has its own brand of dialect, idioms, culture, fashion, humor, fun, etc.

  Turn these traditions or cultures into prisms through which *Yiddishkeit* can be spread by teaching Torah and organizing programs using your location's unique brands. For example, in America use baseball as a *mashal* in your *derashah* or *shiur*. In Canada, recruit hockey stars to promote your events on social media. In France, organize a wine tasting with a *minyan* and *shiur* before and

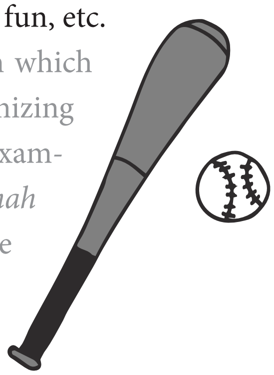

after, etc. Develop a plan, recruit others to help you, and turn your colleagues, clients, staff, friends, and local culture into a framework for *hafatzas hamaayanos*.

At the same time, don't compromise on the quality of the Torah you teach or the *Yiddishkeit* you spread. In the Mashiach mindset, every place is conducive to the greatest commitments and the deepest teachings. Teach authentic *Yiddishkeit*, communicated in the local vernacular and through the culture of local traditions..

הקובץ נדפס
לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת שמעון בן מנחם שמואל דוד הלוי ע"ה

נפטר כ' כסלו, ה'תשפ"ב
תנצב"ה
הקיצו ורננו שכני עפר והוא בתוכם

MERKOS L'INYONEI CHINUCH
SUITE|302